BUTLLETÍ INFORMATIU

Centre Comarcal Lleidatà

ENTITAT DECLARADA D´UTILITAT PÚBLICA
CREU DE SANT JORDI

MEDALLA D´OR DE L´AJUNTAMENT DE BARCELONA AL MÈRIT CULTURAL

Ronda Universitat 1. 1r · Gran Via de les Corts Catalanes 592. 1r - BARCELONA 08007 - **Juliol 2011 - Nº 27**
Tl. 93 318 27 88 - FAX 93 167 44 27 - E-mail: info@cclleidata.cat - http://www.cclleidata.cat

LLEIDA A BARCELONA • TERCERA DIADA / 7 D'ABRIL DE 2011

Que Passeu un Bon Estiu !!

Num. 27 / Juliol 2011

Sumari

SALUTACIÓ DEL PRESIDENT 03
CULTURA AL CENTRE CULTURAL LLEIDATÀ 04-05-06-07
CONFERENCIES 08
EXCURSIONS I VISITES CULTURALS 09
SECCIONS DEL CENTRE
· *Grup Claror / · Sessions descoberta lectora* 10
· *Coral Terra Ferma / · Tallers instrumentals de música tradicional* 11
· *Grup acordionistes Terra Ferma / · Curs de català* 12
· *Classes d'aranès / · Classes d'informàtica* 13
· *Ceràmica / · Puntes al coixí / · Pintura a l'oli* 14
· *Artesania, bijuteria, orfebreria i decoració / · Institut nova història* 15
· *Cercle Català d'Història: "LA REVOLUCIÓ DE LA HISTÒRIA"* 16
· *Amics de la Bressola* 17
FESTES DEL CENTRE 18
3a DIADA DE LLEIDA A BARCELONA 19
ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA 20
FESTA MAJOR 21-22
PRESENTACIÓ PROGRAMES ELECTORALS 23
ACTIVITATS DEL CENTRE 24-25
RACÒ POETIC DELS DIVENDRES 26-27-28
XERRADES DEL CENTRE 30-31
PREMIS LITERARIS'11 32-33-34-35-36
COL·LABORACIONS
· *Homenatge al nostre estimat poeta Anton Sala-Cornadó*
· *Poesia - La Natura* 36
· *La justícia sempre és jove*
· *Apologia del Centre Comarcal Lleidatà* 37
PROVERBIS, CONSELLS I FRASES DE PERSONATGES FAMOSOS / LA BOTIGUETA 38
LA CUINA DE LLEIDA 39

Equip de Redacció

Miquel Àngel Gento i Sostres
PRESIDENT

Joana Novau i Armengol
DIRECTORA

Santiago Santacana i Corbella
SOTS-DIRECTOR

Gràfiques Colorama
DISSENY I IMPRESSIÓ

Col·laboradors

Joan Carulla
Montserrat Balaguer
Ramon Serrano
Josep Bellet
Joana Alba Cercós
Mariona Canela
Miriam Valls
Lluis Franquesa
Clara Mir
Anna Piqué e Elisa Solomon
Antoni Badia
Francesc Blanch
Montserrat Boqué
Carmen Feixas
Maria Teresa Pàmies
Cercle Català d'Història
Institut Nova Història
Amics de la Bresola
Anna Salgot
Mª Eugènia Ferrè
Josep M. Currià
Blai i Sofia
Edel Tronchoni
Nicolau Vendrell

** El CENTRE COMARCAL LLEIDATÀ no es fa responsable del contingut dels escrits publicats en aquest Butlletí*

SALUTACIÓ DEL PRESIDENT

Benvolguts amics / Benvolgudes amigues del Lleidatà,

Com tots sabeu, la societat va evolucionant al compàs del temps i, òbviament, aquest fet requereix noves respostes, noves idees i nous plantejaments.

Conseqüents amb aquest fet indiscutible, la Junta de Govern del **CENTRE COMARCAL LLEIDATÀ** treballa de valent per obrir nous camins que ens permetin consolidar el nostre present i alhora fer atractiu i sostenible el nostre projecte de futur.

En la nostra Entitat creiem que el conjunt de les Administracions ha de fer els seus deures, sens dubte, però també entenem que hem de ser tots els que hem d'assumir la quota de responsabilitat que ens correspon, i d'acord amb aquest criteri és evident que, per ser realment efectius, uns i altres hem de saber i voler caminar plegats en la mateixa direcció i sentit.

Per saber si això pot ser una realitat, hem volgut copsar la viabilitat del nostre plantejament fent un escrit a les Conselleries de la Generalitat, a la Direcció General de Política Lingüística, a l'alcalde de Lleida, als alcaldes de les Capitals de les Comarques Lleidatanes, així com a cadascun dels alcaldables de la Ciutat de Barcelona, i restem pendents de fer-ho properament als futurs Presidents de les Diputacions de Lleida i Barcelona i als Presidents dels Consells Comarcals Lleidatans, demanant-los que s'aposti per un sistema integral de qualitat, amb una col·laboració més àmplia entre el sector públic i el privat que alhora motivi i garanteixi la qualitat dels serveis prestats. Els hem explicat la situació actual de les Entitats d'UTILITAT PÚBLICA com la nostra, que venim oferint a l'Administració compartir projecte, il·lusió i esforços per tirar endavant actuacions amb un cost sensiblement inferior a altres de similars que s'ofereixen des de la pròpia Administració amb càrrec als impostos dels ciutadans, fent una competència molt costosa i poc operativa.

En el mateix escrit vàrem apuntar que una bona solució seria organitzar un sistema de "concerts", com es fa en el món de l'ensenyament, on les Entitats que compleixin / complim uns determinants requisits puguem rebre una part del pressupost destinat a activitats culturals/socials, ajudant així a fer sostenibles i operatives unes organitzacions que ja venim oferint amb prou garanties una reconeguda tasca en aquest sentit.

Això entenem que seria bo per a les Entitats que volem fer bé la feina que ens correspon i, evidentment, seria molt operatiu per a la Societat, receptora dels seus resultats.

Ens plau dir que fins avui hem rebut algunes respostes que comparteixen el nostre criteri. Esperem que el contingut d'aquestes respostes es faci realitat ben aviat. D'això depèn, en bona part, el futur de moltes Entitats com la nostra, el millor aprofitament dels recursos públics i, en definitiva, el millor i més sostenible servei a la Societat.

Salutacions cordials, i el meu desig perquè tots / totes gaudiu d'un bon estiu. Fins aviat.

El President,
Miquel Àngel Gento i Sostres

Cultura al CC Lleidatà

Si partim de la definició de cultura com el conjunt de produccions intel·lectuals, artístiques i utilitàries (i remarco utilitàries) amb les quals un poble manifesta la seva mentalitat i manera d'ésser, podem concloure que totes les activitats que es fan al nostre Centre són activitats culturals. La cultura és com un cistell de cireres, en vols treure una i te'n surten un sarpat. És cultura, doncs, el cafè dels dissabtes, que a partir del mes de setembre ha passat a dir-se "Racó poètic dels divendres", ho són les sessions de descoberta lectora , ho són les tertúlies del grup Claror, el teatre , la Coral Terra Ferma, els cursos de català, d'aranès, de francès, d'informàtica i de tractament de fotografia domèstica, d'artesania i bijuteria, de ceràmica, del Cercle Català d'Història, de l'institut Nova Història, de ioga, de pàtchwork, de pintura, de puntes de coixí, els tallers musicals, el taller de memòria a través de la música. Com podeu veure el ventall d'activitats és cada vegada més ampli.

A més de totes aquestes activitats que omplen el dia a dia de la nostra entitat, d'ençà del juny passat, en què va sortir l'últim butlletí, hem tingut, també, molts actes culturals:

19 d'octubre Obertura de Curs , a càrrec del Sr. Ramon Fontdevila, Director del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional de Catalunya

Prego obertua Curs - Sr. Ramon Fontdevila
Sr. Miquel Angel Gento

PRESENTACIÓ DE LLIBRES

13 de gener: Diccionari Català-Lleidatà, amb la presència del Sr. Turull, Director de l'Institut d'Estudis Ilerdencs.

Sra. Rosa M. Torres, Sr. Txema Martinez
i el Sr. Albert Turull - Director de l'IEI

Robert Masip, Ferran Montardit
David Prenafeta

22 de febrer: "Reclam" d'Eva Baltasar i "Estimada Sarah" de Núria Casado, obres guanyadores del Premi LES TALÚRIES. Amb la presència del Sr. Turull, Director de l'IEI

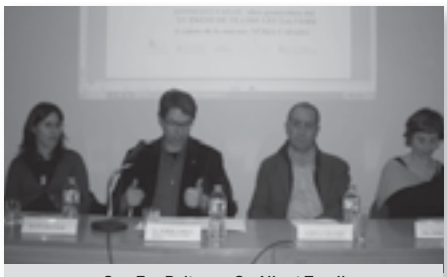

Sra. Eva Baltasar, Sr. Albert Turull
Sr. Miquel Àngel Gento i la Sra. Núria Casado

17 de març: "La música de l'Arxiu parroquial de Sta Maria de Verdú", obra guanyadora del XXI Premi d'investigació musical "Emili Pujol", amb la presència del Sr. Turull, Director de l'Institut d'Estudis Ilerdencs.

Sra. Joana Novau - Sr. Albert Turull
Sr. Josep M. Salisi - Sr. Miquel Àngel Gento

Sra. Joana Novau , Sr. Albert Turull
Sr. Josep M. Salisi y el Sr. Miquel Àngel Gento

10 de maig: "Canícula" del Sr. Estanislau Fons i Solé, amb la presència de l'autor, acompanyat per l'editor, Sr. Germán París.

Sr. Estanislau Fons
Sra.Joana Novau i el Sr. Germà Paris

12 de maig: "La Vall Ferrera" del Sr. Xavier Sudrià i Andreu.

Sr. Xavier Sudrià
Sr. Miquel A. Gento y el Sr. Albert Pelachs

Cultura al CC Lleidatà

19 de maig: "Nou horitzó educatiu: recuperar l'ètica i l'esforç" del Sr. Jesús Escales i Barbal.

Sr. Miquel A. Gento
Sr. Jesús Escales i Barbal

21 de maig: "Història del Comtat d'Urgell i de l'últim comte, Jaume "El Dissortat" del Sr. Lluís Pujal i Carrera.

Sr. Miquel A. Gento, Sra. Edel Tronchoni
i el Sr. Josep Mª Pujal i Carrera (germà de l'autor)

26 de maig: "Rius Paral·lels" del Sr. Jordi Estrada.

Sr. Jordi Estrada i Sr. Jordi Pàmias

9 de juny: "Contes de la Bressola" del Sr. Enric Larreula.

Sr. Aleix Andreu, Sr. Joel Manzanares
i el Sr. Miquel Gelabert

Sr. Aleix Andreu, Sr. Joel Manzanares
i el Sr. Miquel Gelabert

28 de juny: "Els castells de la Segarra" dels senyors Jesús Roig i Jaume Moya.

Jesús Roig Joana Novau, Angel Vidal
i Jaume Moya

Jesús Roig, Angel Vidal, Joana Novau,
M.Teresa Salat i Jaume Moya

Sra. M. Teresa Salat - historiadora

Sala d'actes

DINS L'APARTAT DE DIVULGACIÓ I TEMES D'ACTUALITAT :

21 de gener : Pel que fa a teatre, hem tingut la primícia de la roda de premsa abans de l'estrena teatral, al TNC, de PEDRA DE TARTERA de l'autora pallaresa, Sra. Maria Barbal.

Roda de premsa amb la Sra. Maria Barbal

Un moment en la roda de premsa

12 d'abril : Mostra de teatre aranès.

TEATRE ARANES

TEATRE ARANES

Cultura al CC Lleidatà

TEATRE ARANES

TEATRE ARANES

15 de juny: Presentació d'ESBAIOLA'T , festival de teatre al carrer per a tots els públics, organitzat per la Cia de Comediants "La Baldufa" i l'Ajuntament d'Esterri d'Àneu, amb la presència del Sr. Enric Blasi, membre de la direcció artística del Festival, i del Sr. Joaquim Llach, President del Patronat Nacional d'Aiguestortes.

Sr. Joaquim Llach
President del Patronat del Parc Nacional d'Aigüestortes
S Miquel A. Gento i el Sr. E. Blasi

Sala d'actes

7 d'octubre: Xerrada col·loqui "Bolets del Pallars Sobirà" a càrrec del Sr. Guillem Roig i Abad, boletaire expert del Pallars Sobirà.

Sr. M.A. Gento - Sr. Guillem Roig i Abad
(Boletaire expert del Pallars Sobirà)
Sala d'actes

9 de novembre : Conferència amb motiu del centenari del naixement i del cinquantenari de la mort de Jaume Vicens Vives, a càrrec del Sr. Joaquim Colominas, professor de Ciències Polítiques.

Sr. Joaquim Colominas
(Professor Ciencies Politiques)

16 de desembre : Conferència organitzada pel CERCLE CATALÀ d'HISTÒRIA : "El desconeixement de la maçoneria", a càrrec de la Sra. Rosa Roger, escriptora.

Sr. Enric Benages

18 de gener : Conferència organitzada pel CERCLE CATALÀ d'HISTÒRIA : "Els monuments nacionals de Catalunya" : Personatges, fets històrics, símbols, referents identitaris i la gestió de l'administració", a càrrec del Srs. Jordi Peñarroja i Jordi Salat.

Sr. Jordi Peñarroja, Sr. Jordi Salat, Sr. joaquim Ullan
i la Sra. Rosa M. Torres Salat

20 de gener : Conferència : "La targeta postal. Més de 100 anys de vida", a càrrec dels Srs. Ramon Pla i Ernest Boix, respectivament President i Vicepresident del Cercle Cartòfil de Catalunya.

25 de gener : Presentació de la Fundació "Arnau Mir de Tost", a càrrec del Sr. Josep Maria Farran i Juny, seguida de la conferència: "Gaspar de Portolà", a càrrec del Sr. Eduard González i Montardit.

Presentació Fundació Arnau Mir de Tost.Sr. Josep M. Farran Juny -
Conferència Gaspar de Portolà Sr. Eduard Gonzàlez i Montardit

Presentació Fundació Arnau Mir de Tost.Sr. Josep M. Farran Juny -
Conferència Gaspar de Portolà Sr. Eduard Gonzàlez i Montardit

Cultura al CC Lleidatà

10 de març: Amb motiu de la commemoració del Centenari del seu naixement. "Màrius Torres: Amb la mort com a esperança", a càrrec del Sr. Jordi Mir.

Sra. Edel Tronchoni , Sra. Joana Novau Sr. Ferran Espuñes i el Sr. Jordi Mir

15 de març : Conferència organitzada pel CERCLE CATALÀ D'HISTÒRIA : "L'Empordà : terra escollida des de l'antiguitat", a càrrec de la Sra. Maria Carme Roca, autora del llibre "Escollida pels Déus", que va ser presentat en aquest mateix acte.

Sr.Joaquim Ullan i la Sra. Maria Carme Roca

5 de maig : Presentació i exposició de fotografies del Sr. Sebastià Caus, sobre els germans Solsona, grans poetes de la nostra terra. (L'exposició va romandre oberta tot el mes de maig).

Sr. Sebastià Caus

16 de juny: "Un tomb pel Monestir de les Avellanes", a càrrec del Sr. Robert Porta (arxiver del Monestir) i del Sr. Albert Fernández (Director Comercial).

Sr. Robert Porta, Sra. Joana Novau i el Sr. Albert Fernández

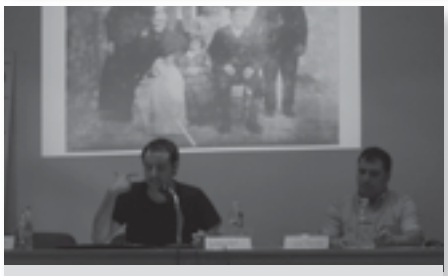

Sr. Robert Porta i el Sr. Albert Fernández

21 de juny: Presentació de l'Institut de Recerca Biomèdica de Lleida, amb intervencions del Dr. Xavier Matias-Guiu (director), Dr. Francesc Purroy (investigador), Sr. Eias Daura (gerent) i el Sr. Josep Maria Bosch (responsable de promoció).

Presentació de l'Institut de Recerca Biomèdica de Lleida

Presentació de l'Institut de Recerca Biomèdica de Lleida

Com a referent i seu de les terres de Lleida a Barcelona ens han visitat els Consells Comarcals de les Garrigues, la Noguera, l'Urgell, l'Alta Ribagorça, la vall de Boí, Pallars Jussà, el Consorci del Montsec, en aquest cas per presentar el COU (centre d'observació de l'Univers) d'Ager, l'Alt Urgell i el Conselh Generau d'Aran.

Com a novetat, i previ a la campanya electoral de les autonòmiques del novembre, el Centre va ser la tribuna on van poder venir a exposar el seu programa els caps de llista per Lleida de tots els partits amb representació parlamentària. Una bona ocasió per fer-los conèixer el que fem.

Com cada any, el lliurament de premis de Narrativa i Poesia, que vam fer coincidir amb els actes de la Festa Major, pel fet que Sant Jordi era el Dissabte de Pasqua.

L'activitat que ha tingut més requesta ha estat la visita a la Sagrada Família. Els dos torns que es van programar van esgotar les places. A la vista, doncs, d'aquest èxit tan aclaparador, en programarem d'altres d'interès per conèixer millor l'entorn on vivim.

Bé, doncs, n'hi ha hagut per a tots els gustos, i com podeu comprovar la cultura no és una cosa seriosa i avorrida, només es tracta de trobar aquella parcel·la de la cultura que ens atrau o ens emociona i participar-hi. Estem a la vostra disposició per a tots els suggeriments que vulgueu fer per poder trobar aquest raconet d'emoció que tots ens mereixem.

Joana Novau
Vicepresidenta de Cultura del CC LLEIDATÀ

Conferències

17/06/2010

Presentació del Centre d'observació de l'Univers (COU)

Salvador Ribas Rubio - Director científic del Consorci Montsec - Sra. Joana Novau - Sr. Jordi Bas

Sr. Jordi Bas -Sra. Joana Novau

Sala d'actes

CONFERÈNCIES 29/06/2010

Cercle Català d'Història

"Les deesses mare en la Religió ibèrica dels Països Catalans"

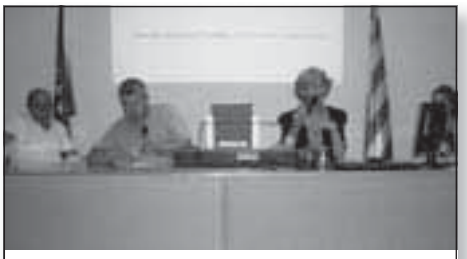

Professora Carme Rusiñol Pautas

CONFERÈNCIES 14/10/2010

Presentació Consell Comarcal de l'Alt Urgell

Montserrat Ripoll Pantebre
Tecnica de Turisme Consell

Sr. Ventura Roca - Vicepresident Consell
Montserrat Ripoll - Tènica Turisme Consell Comarcal de l'Alt Urgell

CONFERÈNCIES 28/04/2011

TALLER DE MORFOPSICOLOGIA

Sra Joana Novau, Sr.José Gamero, Sra. Nativitat-Mercè Mota

TALLER DE MORFOPSICOLOGIA

TALLER DE MORFOPSICOLOGIA

CONFERÈNCIES 24/05/2011

Cristòfor Colom L'Enigma al Descobert

Sr. Marcel Nadal - Sr. Joaquim Ullan- Sra Eva Sans

Sala d'actes

Exursions Culturals

20/11/2010

Excursió COU i Monestir de les avellanes

10/12/2010

Visita Guiada Sda.Família

18/12/2010

Visita Museu Barça

19/02/2011

Excursió Santes Creus i Calçotada

Seccions del Centre

• GRUP CLAROR

Coordinador : Sr. Josep Bellet

Estem convençuts que, malgrat ésser una de les seccions més antigues del Centre, el **GRUP CLAROR** continua figurant com el gran desconegut d'una part molt important dels nostres associats. Permeteu-me, doncs, que en poques paraules defineixi què és el **GRUP CLAROR** i les funcions que realitza dins de la nostra Entitat.

EL **GRUP CLAROR** és la trobada que cada dimarts a les cinc de la tarda fa un col·lectiu de socis, en tertúlia oberta, canviant impressions sobre un tema concret anunciat prèviament i sobre temes d'actualitat a criteri dels participants.

Quan una secció perdura al llarg del temps, i el **GRUP CLAROR** n'és una d'elles, evidència que la secció és necessària i que el contingut ha quallat en la manera de ser o de pensar dels associats. Avui, però, aquesta secció potser té més raó d'existir que en temps passats i més motius per continuar creixent, perquè en el lapse de quaranta o cinquanta anys la dinàmica de la societat, els hàbits, les necessitats personals, etc..., han experimentat un trasbals molt profund i els canvis necessiten formes noves de relació social i de comunicació personal. Per desgràcia, i contràriament al que es pugui pensar, en general vivim massa aïllats de l'entorn familiar i excessivament despreocupats de l'entorn humà i social que ens envolta. Mai havíem estat tan informats com ara, els mitjans de comunicació, premsa,

ràdio, televisió i Internet en totes les seves modalitats, ens transmeten una allau d'informació actualitzada constantment, i és precisament aquest bombardeig informatiu portat a casa amb una gran facilitat el que ens dificulta, si no arriba a impossibilitarnos-la totalment, la capacitat de contrastar els *inputs* rebuts amb altres membres afins als nostres interessos.

Les tertúlies del **GRUP CLAROR** ens brinden l'oportunitat de comprovar, després d'haver rebut tanta informació, fins a quin punt la nostra ment, la nostra manera de pensar, les nostres creences i el nostre punt de vista sobre els temes sotmesos a discussió en les tertúlies són coincidents o divergents dels de la resta de tertulians, i aquest coneixement contrastat enriqueix i solidifica el criteri propi, millora l'opinió personal i fa més fermes les creences íntimes.

A Catalunya hem convertit el verb parlar en sinònim d'enraonar, i per saber enraonar s'exigeixen dues condicions indispensables: haver raonat sobre un tema i haver après a escoltar.

I aquestes funcions d'aprenentatge les faciliten àmpliament les tertúlies del **GRUP CLAROR**. Discutir sobre un tema concret sense saber escoltar els raonaments de l'interlocutor, conducta molt freqüent fins i tot en algunes tertúlies televisives o radiofòniques, condueix inexorablement a una disputa de sords de la qual mai pot sortir res en concret.

Les tertúlies del **GRUP CLAROR**, doncs, brinden als participants una forma d'entrenament per exposar i discutir d'una manera raonada sobre qualsevol matèria, problema social, etc., fugint de les discussions apassionades i desenvolupades sense ordre, i la major part de vegades mancades d'un objectiu concret.
Entre tots no ho sabem tot, però és indiscutible que compartint i contrastant el nostre saber, tots acabem aprenent alguna cosa més.

Serveixi aquesta petita explicació com una invitació a l'assistència a les tertúlies del **GRUP CLAROR.**

Josep Bellet
Membre del Consell Consultiu
del CCLLEIDATÀ.

• SESSIONS DESCOBERTA LECTORA

Passejades literàries – Sra. Joana - Alba Cercós

Parlar de *Passejades literàries* és descobrir lectures i compartir històries, les tardes de dos divendres al mes. Perquè en aquestes sessions parlem de llibres, intercanviem les idees i experiències que ens suggereix la seva lectura, i gaudim de la conversa.

L'objectiu principal d'aquestes tertúlies és aprendre de tot allò que ens aporta la lectura, perquè les *Passejades* ens parlen de literatura. Plegats, passegem per diferents móns i universos literaris.

Llegir és un diàleg constant, i en aquestes sessions conversem sobre tot el que ens suggereix cadascun dels diferents fragments que compartim. Aportem la nostra manera particular de llegir el món, i de parlar-ne. Tots llegim a partir de la nostra mirada més personal, que té com a fil conductor uns sentiments i experiències viscuts.

Les *Sessions* de *descoberta lectora* són un espai per a persones que gaudeixen llegint i que gaudeixen de la conversa. Fomentem, interpretem i dialoguem sobre les lectures que ens permeten descobrir pensaments i paraules, evocar mirades i compartir històries.

Joana - Alba Cercós

SECCIONS DEL CENTRE

• CORAL TERRA FERMA

Coordinadora : Sra. Mariona Canela

En l'anterior article de l'últim butlletí, us parlava de què era una coral i com intentàvem nosaltres tirar-la endavant. Doncs bé, això és el que fins ara estem treballant amb l'ajut del Centre , el mestre i, sobretot, dels cantaires.

Hem tingut contactes amb altres corals per saber també quins problemes tenien per poder continuar; totes coincidim bastant en els mateixos, i ells no troben gaires maneres de resoldre'ls, però nosaltres ens hem ficat al cap que hem de seguir passi el que passi, perquè, per a nosaltres, cantar és un procés de creixement permanent, una manera de canalitzar creativament i sanament les energies emocionals, físiques i psíquiques. El cant ens permet alliberar els nostres més profunds sentiments i comunicar-nos en el més íntim del nostre ser, cosa que a la gent gran ens convé molt i pensem (potser ens equivoquem) que a la gent li agrada sentir cantar.

El nostre mestre ens fa treballar per poder tenir una tècnica correcta i poder estar al servei de la interpretació i així aconseguir una unió màgica amb el públic quan actuem.

Ja sabem que aquesta tasca és difícil i requereix entrenament, però us he de dir que és molt gratificant vQuan fem un concert es viu d'una manera molt diferent des de l'escenari que des del públic, et fa sentir molt responsable, no pots estar absent perquè t'has d'implicar, perquè ets al centre del que s'està cantant i tu mateix et fas una autocrítica de com ho estàs fent ; la veritat és que et fa viure una emoció que m'agradaria que poguéssiu experimentar .

Proveu-ho i ja m'ho direu. Animeu-vos i veniu amb nosaltres.

Mariona Canela

• TALLERS INSTRUMENTALS DE MÚSICA TRADICIONAL

Coordinadora : Sra. Miriam Valls

Els Tallers instrumentals de música tradicional del Centre Comarcal Lleidatà han funcionat enguany per quart curs consecutiu. S'hi poden aprendre: acordió diatònic, violí, mandolina, guitarra i flabiol. Aquest curs hi ha cinc professors d'acordió (Aleix Armengol, Mon Cardona, Cèlia Vendrell, Victor Pedrol i Miriam Valls) que tenen més d'una vintena d'alumnes, i una professora d'instruments de corda (Marta Vigo) que n'ha tingut una desena.

A partir de la formació rebuda en els tallers individuals, s'han dut a terme diferents actuacions de grup en el Centre, tal i com estava previst (finals de trimestre, cantada de nadales, animació en dinars especials....) i d'altres fora d'aquest (Centres Cívics, Casals...). Tanmateix, el Centre Comarcal Lleidatà promou i facilita el treball en grup com, per exemple, el taller de Pandereta i el d'improvisació, conduïts per Víctor Pedrol, i els assaigs dels grups estables Terra Ferma i Carracuques que, compostos per socis, tenen projecció fora del Centre.

Gràcies a l'esforç del professorat i de l'alumnat, el grup estable d'acordionistes "Terra Ferma" continua la seva tasca de donar a conèixer i promoure la música popular i tradicional de les nostres terres mitjançant l'acordió diatònic i la cançó. A més, aquest any també ha aparegut una nova formació: els "Acordionistes del Centre Comarcal Lleidatà" que, juntament amb Terra Ferma i d'altres cantants i guitarristes convidats, va fent actuacions donant a conèixer la nostra música i el nostre Centre.

Per al curs 2011-2012 és previst iniciar una nova línia, consistent en la programació de tallers intensius específics, en horari de diumenges al mati, per tal d'oferir formació puntual. El primer està previst per al febrer i tractarà del programa d'informàtica musical FINALE 2009.

Miriam Valls

SECCIONS DEL CENTRE

• GRUP ACORDIONISTES TERRA FERMA

Coordinador : Sr. Lluís Franquesa

El grup d'acordionistes TERRA FERMA nasqué el mes de juny de l'any 2005 al Centre Comarcal Lleidatà amb la finalitat de donar a conèixer i promoure la música popular i tradicional mitjançant l'ACORDIÓ DIATÒNIC.

Al llarg d'aquests anys hem procurat avançar en els nostres coneixements musicals i actuar en Festes de barri, Casals, Esplais i Associacions que ens ho han sol·licitat.

Activitats durant l'any 2010.
Al Centre Comarcal Lleidatà:
Audició musical amb els tallers de música.
Trobada de balaguerins
Cantada de Nadales
Trobada de solsonins.

Centres Cívics i Esplais
Casal de Santa Perpetua de Moguda.
Casal Josep Tarradellas
Casal Cívic antiga estació de Magòria

Residències i Esplais :
Fundació Santa Eulàlia.
Residència Onze de Setembre.
Residència Companys Socials.
Residència Francisco Padilla.
Residència Mil·lenari. Residència Jericó.

Associacions: APDE.
Trobades acordionistes: Bigues. Tortellà. Barcelonesa. Solsona. Festa Major Esquerra de l'Eixample

Lluis Franquesa

• CURS DE CATALÀ

Coordinadora: Sra. Clara Mir

Benvolguts socis, amics i amigues del Centre Comarcal Lleidatà.
Ja fa anys que conec el Centre, la seva vida social i acollidora, les tertúlies, l'activitat cultural i lúdica que es du a terme com ara treballs manuals, exposicions, presentacions de llibres, recitals i festes majors...He tingut ocasió de disfrutar d'alguns d'aquests actes i sempre he sentit la satisfacció de gaudir de la cordialitat i la qualitat del vostre saber fer, tant en la tria com en l'organització dels actes i l'acollida envers les persones que ens hi acostem.

No fa gaire, concretament, des del més d'abril participo de manera activa en la vida del Centre on tinc el goig d'oferir les classes de català dels dijous al matí.

Com molts de vosaltres, no vaig gaudir de l'escola en català, no vaig aprendre a llegir ni a escriure la nostra llengua. Aquesta circumstància l'he viscut com un robatori de la dictadura, i un deute que la política centralista i uniformadora de l'Estat encara no ha saldat del tot. Ara tot depèn de l'esforç personal que hi dediquem. En alguna mesura tots hem fet un cert aprenentatge autodidàctic, però insuficient. Jo personalment vaig estudiar Filologia Catalana de seguida que em vaig jubilar i ara puc ensenyar la meva parla, la d'aquest país, amb la garantia i la satisfacció d'haver complert el dret i el deure de conèixer-la i de poder-la oferir com un patrimoni a compartir.

Aquestes paraules les dedico especialment als alumnes que han encetat el camí d'aquest aprenentatge amb mi. A ells el meu agraïment per la seva paciència i, sobretot, la seva empenta. No seria estrany que, aviat, estimats lectors, us entretinguessin amb les seves reflexions en aquest butlletí.

Clara Mir

SECCIONS DEL CENTRE

• CLASSES D'ARANÈS

Professores: Anna Piqué e Elisa Salomón.

Enguany hem començat a ser usuaris del Centre Comarcal Lleidatà

En primer lloc ens presentarem:

Som l'Anna Piqué i l'Elisa Salomón, professores d'aranès a Barcelona. Ja fa uns quants anys que ensenyem la llengua de la nostra terra, la Val d'Aran, amb prou èxit i acolliment a Barcelona. Són molts els alumnes que han passat per les nostres classes, gent aranesa i gent no aranesa. En tot cas, amants de la Val i de l'occità d'Aran, l'aranès.

Hem impartit les classes a diferents espais de la ciutat, cedits per la Generalitat de Catalunya: Secretaria General de Joventut, Serveis Jurídics i Escola d'Administració Pública.

Quina va ser la nostra sorpresa preparant el començament de curs el passat setembre, quan ens vam assabentar que no disposàvem de cap lloc on ubicar-nos per impartir les nostres classes. Va ser una situació una mica neguitosa perquè s'acostava la data d'inici de curs.

I va arribar la pensada, la idea: d'anar a demanar aules al Centre Comarcal Lleidatà, Centre que d'altra banda ja coneixíem d'alguna col·laboració anterior.

La resposta va ser immediata: ens acollien i ho feien amb il·lusió. Des del primer moment ens vam sentir ben rebudes. Tan sols restava acabar de concretar detalls amb el Conselh Comarcau dera Val d'Aran – organisme del qual depenem nosaltres- i... començar a treballar !.

Des del trimestre passat estem compartint espais i tardes de dimecres amb vosaltres. Us volem transmetre i agrair la bona acollida, les facilitats i la disponibilitat per fer ús de les vostres instal·lacions.

Veus dels alumnes més avançats, que han estat fent aranès en les altres ubicacions, diuen que aquest curs se senten en un lloc més entranyable per la singularitat de l'edifici, per l'ambient i pel caliu que s'hi respira.

Per tot açò: gràcies per auer era possibilitat de poder impartir es nòsti corsi d'aranés en vòste Cèntre e demoram poder seguir collaborant damb toti vosati.

Anna Piqué e Elisa Salomón

• CLASSES D'INFORMÀTICA

Professors: Sr. Antoni M. Badia i Josep Lluís Buyolo

Com cada curs, a partir del mes d'octubre començarem les classes d'informàtica.
A l'aula disposem actualment de 14 ordinadors connectats a Internet, que ens permetran donar classes dels diversos nivells i amb els horaris següents.

1. **Iniciació a la informàtica** (per aquest grup hi estem cercant un professor adient).

2. **Navegació per Internet i Correu electrònic**. (Sr. J.L. Buyolo - dimarts a la tarda -)

3. **Ofimàtica** (Microsoft Office) i **Internet avançat** (Sr. A.M. Badia - dilluns a la tarda -).

Les inscripcions en aquests cursos es faran a secretaria de l'1 al 15 de setembre.

Com al curs passat l'aportació per a aquesta activitat serà de 20 EUROS (10 EUROS al començar i 10 EUROS al febrer).

Antoni M. Badia

SECCIONS DEL CENTRE

• CERÀMICA

Professor : Sr. Francesc Blanch

La Secció de Ceràmica del nostre **CENTRE COMARCAL LLEIDATÀ** aglutina un grup d'alumnes extraordinaris, que treballen amb una gran professionalitat i que, sens dubte, estan orgullosos / orgulloses de les seves obres, com també jo estic molt orgullós de tots ells / elles.

Cal recordar que el procés artesanal utilitzat per treballar les peces de ceràmica exigeix paciència i concentració que, d'alguna manera, ens alliberen dels problemes del dia a dia i ens ajuden a viure amb intensitat unes hores on només la il·lusió per acabar la peça escollida i el bon rotllo entre tots en són els protagonistes.

Us convido a integrar-vos en aquest excepcional grup de "ceramistes convençuts", perquè ens ho passem d'allò més bé.

Decidiu-vos a venir. Us hi esperem.

Francesc Blanch

• PUNTES AL COIXÍ

Professora: Sra. Montserrat Boqué

La secció de Puntes del Centre Comarcal Lleidatà continua amb la tasca d'ensenyament i perfeccionament de Puntes al Coixí, tots els dimecres a la tarda. Fem història d'aquest art tan antic.

L'origen de la punta és incert, però se sap que la punta deriva del teixit.

Segons els estudiosos aquest nom no apareix fins al segle XV que és quan es fan populars.

Al Monestir de Pedralbes de Barcelona es guarda una punta al Coixí feta amb fil d'or amb seda de color carmesí, perles i granats. La tradició l'atribueix a l'aixovar que va aportar en aquest Monestir la Reina Elisenda de Montcada (quarta muller de Jaume II) al segle XIV.

També al Museu Episcopal de Vic hi ha un pasamà de fil blanc i fil d'or que guarnia l'alba de Sant Bernat, mort a principis del segle XIII.

Caldria saber si aquí anàvem avançats respecte a la resta d'Europa, o procedien de Bizanci i ho havia portat d'allà algun cavaller de les Croades.

A Catalunya tenim dos museus molt importants, un a Arenys de Mar i l'altre a l'Arboç del Penedès.

Tots dos mereixen una visita i les puntaires del Centre hi anem.

Montserrat Boqué

• PINTURA A L'OLI

Professora: Sra. Carme Feixas

Som un grup de companys i companyes que sempre hem tingut una certa il·lusió per poder desenvolupar el nostre sentit artístic i, en concret, la pintura.

Aquí al Centre Lleidatà hem trobat l'oportunitat de fer-ho en un ambient molt agradable i això fa que ens sentim més motivats per anar millorant en la tècnica de l'oli.

Fem una crida a tots els socis perquè s'animin a aprofitar-se de totes les oportunitats que el Centre ens ofereix. Us garantim que us hi trobareu molt bé i compartirem tots / totes amistat i germanor.

Carme Feixas

SECCIONS DEL CENTRE

• ARTESANIA, BIJUTERIA, ORFEBRERIA I DECORACIÓ

Professora : Sra. Maria Teresa Pàmies

Per segon any estem instal·lades al Centre Lleidatà que tan bé ens ha acollit i on totes nosaltres ensi trobem molt a gust.

Impartim classes d'artesania i decoració amb moltes de les noves tècniques de treballs manuals, ceràmica, pintura, vidres, sorres i moltes coses més. La novetat d'aquest curs es la tècnica "powertex", que ens permet fer imitacions de pedra molt espectaculars i també figures tan diferents i originals com vulgui la teva imaginació.

També fem bijuteria, les últimes tendències i orfebreria amb cera perduda. Pots dissenyar les teves pròpies joies amb la col·laboració de la Carmen Jariego.

Si véns, veuràs les moltes alternatives, interessants i diferents, que segur que t'agradaran, en un ambient agradable i social. Les nostres classes són els dimecres i els

dijous de 10,30 a 13. La majoria dels treballs són més fàcils del que et penses.

Tenim ganes de continuar fent el màxim per passar-nos-ho bé i aprendre. Us esperem.

Maria Teresa Pàmies

• INSTITUT NOVA HISTÒRIA

President: Sr. Albert Codinas

Aquest curs 2010-2011 ha estat fructífer en activitats. Cada mes, excepte a l'agost, hem organitzat el sopar-conferència, ja sigui sobre temes relacionats amb la "manipulació de la història" que l'Espanya castellana va cometre durant els segles XVI-XVII-XVIII (Descoberta catalana d'Amèrica, el mal dit "siglo de oro español", etc), o bé per a la presentació de llibres d'interès. I el nou curs 2011-2012 també serà fructífer. Esperem poder trobar-nos als sopars.

Moltes gràcies per tot.

Albert Codinas

HOTEL condestable ••

Hotel de dues estrellles situat al centre de la ciutat (Pl. Universitat), totes les habitacions amb bany o dutxa, calefacció central, aigua calenta, parking a 100 mts., aire condicionat.

HOTEL
condestable ••

Ronda Universitat, 1
08007 • BARCELONA
Tel. 93 318 62 68 • Fax 93 318 67 66
h.condestable@hotelcondestable.com
http://www.hotelcondestable.com

* Per a totes les persones que vinguin de part del Centre Comarcal Lleidatà

SECCIONS DEL CENTRE

• Cercle Català d'Història: "LA REVOLUCIÓ DE LA HISTÒRIA"

Enguany, el **Cercle Català d'Història** arriba amb més força que mai i afronta una nova temporada que a efectes pràctics ja va començar el passat mes d'octubre, ple de projectes i amb una finalitat molt clara, continuar apostant per la recerca i per la difusió i, en definitiva, acostar cada cop més la història de Catalunya al públic en general.

Aquest any continuem en la línia d'oferir interessants conferències per als socis i per a tot el públic en general a la seu del **Centre Comarcal Lleidatà,** on participem com a secció del mateix amb l'objectiu de dinamitzar i despertar l'interès per la història dels lleidatans i les lleidatanes i al públic en general, portant al **Centre Comarcal Lleidatà** aquelles persones que considerem que, per una part, poden aportar nous coneixements, i que per altra banda, permeten acostar-nos a aspectes de la història del nostre país molt variats i diversos i que només en entitats com la nostra especialitzada en aquesta tasca, podem trobar.

Per altra banda, les tertúlies al *Cafè de l'Òpera* són l'altre vessant que des del seu inici va tenir una espectacular acceptació per al nostre públic que porten els temes més actuals i que més debat poden generar. Indubtablement, l'ambient d'una tertúlia al voltant d'un bon cafè converteix el públic en l'autèntic protagonista.

També són conegudes les rutes guiades a peu que el **Cercle Català d'Història** organitza pels carrers de Ciutat Vella a Barcelona, i pel casc antic medieval de Pals al Baix Empordà i que tenen l'almirall **Cristòfor Colom i la descoberta catalana** d'Amèrica com a protagonistes. No hi ha dubte que, en els darrers anys, el tema de la catalanitat de Colom ha patit un "boom" important i que, en la part que ens toca, hi tenim responsabilitat. En aquestes rutes, el fet d'aproximar el públic directament als llocs on els fets es produïren té la transcendència de facilitar especialment l'enteniment dels fets i especialment el context que l'embolcallava, i multiplica la percepció del frau històric que hem patit durant molt temps.

Volem aprofitar per recordar a tots els socis del **Centre Comarcal Lleidatà** que aquestes rutes que habitualment tenen un preu del 10€ cadascuna, tant per als socis d'aquesta entitat com per als del propi **Cercle Català d'Història**, tenen un descompte del 25%. Així mateix, també els socis del Club **TR3SC** poden gaudir d'aquest mateix descompte. A tal efecte recomanem visitar regularment la nostra pàgina web: www.cch.cat on trobaran tota la programació i actes que es realitzen al Centre comarcal Lleidatà i altres actes del Cercle Català d'història pel territori. També hi ha el calendari de les rutes Colom i les noves que s'iniciaran ara a partir del mes de febrer sobre la guerra dels segadors, guerra de successió i els edificis viatgers a càrrec del conegut guia, escriptor i fotògraf Jordi Peñarroja. No us les podeu perdre !!

També volem explicar als nostres lectors que l'aparició de l'empresa **MÍTIC Gestió Cultural**: www.mitic.cat empresa formada bàsicament per membres del **Cercle Català d'història**, ens ha permès professionalitzar la feina que des de fa temps realitzem i alhora aconseguir un millor suport en forma de patrocini que permet continuar treballant amb unes certes garanties. **MÍTIC Gestió Cultural** és una empresa que ofereix un bon grapat de serveis a tot tipus de clients, entre els quals podem trobar entitats, ajuntaments, empreses privades, etc. i que tenen l'imaginari històric català com a eix central de la seva feina. Amb tot això, podem garantir el fonament primigeni de la nostra entitat: *Recerca i difusió*.

Amb **MÍTIC Gestió Cultural**, hem creat la *"Revista Espai l'Almirall",* en la qual els nostres lectors podran trobar tot tipus de productes relacionats amb el nostre imaginari. Alguns d'aquests productes van des de llibres, reportatges, música, jocs de taula, samarretes, reproduccions de mapes, i rutes guiades, fins a un llarg etcètera que anirà creixent amb el temps i que sempre girarà a l'entorn de la nostra història. Aquesta revista, la podreu trobar als webs www.cch.cat i www.mitic.cat

Però els nostres projectes no acaben. El Cercle Català d'Història treballa en la planificació i disseny de projectes arreu del país, tots ells ambiciosos i de força ressò, però de tot això en parlarem en un proper capítol. Ara per ara, només podem dir-vos, que el **"3r Cicle de Conferències sobre la Marina Catalana"** a celebrar a Pals enguany, ja s'està planificant, i que us esperem a tots en el **"4t Homenatge a l'Almirall Cristòfor Colom i a la Marina Catalana"** que es realitzarà aquest mes d'agost d'enguany a l'emblemàtica vila de Pals (Baix Empordà)

Fent història, fem país!
Fem Cercle!

Redacció del CCH

SECCIONS DEL CENTRE

• AMICS DE LA BRESSOLA President: Sr. Aleix Andreu

Benvolguts socis i sòcies del Centre Comarcal Lleidatà,

Sóc l'Aleix Andreu i primer de tot vull agrair l'oportunitat que des de la revista del Centre se m'ofereix per presentar-me a tots vosaltres com a nou president dels Amics de la Bressola.

Com ja sabeu, l'Associació dels Amics de la Bressola és l'entitat de suport a La Bressola, la xarxa d'escoles catalanes laiques de la Catalunya Nord. Aquest suport té com a principals eixos de treball l'obtenció de recursos econòmics per tal que La Bressola pugui portar a terme la seva activitat educativa en català i ,per altra banda, fer conèixer el projecte de La Bressola arreu del nostre país.

A tall d'exemple, per tal de fer conèixer La Bressola, fa poc vàrem presentar un CD de cançons anomenat "Cançonetes per la Bressola" que està a la venda, i en aquests moments des dels Amics estem treballant en l'edició d'un CD anomenat "Contes de la Bressola" orientat a un públic familiar i que té com a base el treball musical "Musiquetes per La Bressola" i una selecció de 6 de les cançons que estaven incloses en aquesta producció musical d'èxit reconegut. L'objectiu del projecte és sortir editat per Sant Jordi de 2011.

En un moment en què el debat sobre el futur de la nostra llengua està sobre la taula, la nostra realitat a la Catalunya Nord és que no podem fer front a la gran demanda de pares i mares que volen que els seus fills i filles estudiïn en català a La Bressola. No tenim prou recursos i això ens esperona a seguir buscant noves formes de finançament per tal de poder escolaritzar el major nombre possible de nens i nenes.
Per altra banda, també vull manifestar que estem molt preocupats per les possibles retallades econòmiques referent a les ajudes que rebíem de les administracions, especialment de la Generalitat de Catalunya que, en cas que fossin molt elevades, podrien fer perillar tots els projecte d'ensenyament en català a la Catalunya Nord a través de La Bressola.

Ja en el terreny personal, no voldria deixar escapar l'oportunitat d'explicar el meu origen familiar procedent de les terres de Lleida. La meva família per part de pare són originaris Buseu, un petit poblet deshabitat a prop de Gerri de la Sal (actualment municipi del Baix Pallars al Pallars Sobirà). El meu besavi es va desplaçar a viure a Bellpui (actualment municipi de Les Valls d'Aguilar a l'Alt Urgell) i allà va néixer el meu avi. Posteriorment el meu avi es va desplaçar a Vic (Osona) on va conèixer la meva àvia, la qual era filla del poble d'Almatret (Segrià) i que també s'havia desplaçat a viure a Vic.

Aleix Andreu

Festes al Centre

24/10/2010

Diada del Caragol 2010

FESTES AL CENTRE

14/11/2010

CELEBRACIÓ DE LES FESTES DEL SANT CRIST DE BALAGUER

FESTES AL CENTRE

31/12/2010

Revetlla Cap d'Any

FESTES AL CENTRE

06/03/2011

Gran Festa Carnestoltes

Festa Carnestoltes - Grup Associats

Festa Carnestoltes - Grup Associats

Festa Carnestoltes - Grup Associats

3 a Diada de Lleida a Barcelona

07/04/2011

Sr. Miquel Àngel Gento (President C.C. Lleidatà)
Sr. Jaume Gilabert (President Diputació de Lleida)

Sr Angel Vidal (Director patronat Turisme) Sr. Miquel Àngel Gento i el Sr. Jaume Gilabert (President Diputació de Lleida)

Sr. Miquel Angel Gento, Sra. M. Pau Huguet i el Sr. Jaume Gilabert

Actuació de màgia per l'Associació de mags de Lleida

Mostra cuina Lleidatana
Sr. Mateo Blanc - Sr. Gerard Botargues

Mostra cuina Lleidatana
Sr. Mateo Blanc - Sr. Gerard Botargues

Assemblea General Ordinària

31/01/2011

Sr. Joan Miquel Peguera- Sr Miquel Àngel Gento
Sr. Joaquim Durany - Sr. Francesc Blanch

Sr. Albert Codinas

Sr. Pere Feixat

Sr. Blanch - Sra. Novau

Sr. Antoni M.Badia

Sra. Mariona Canela

Sra. Lluisa Barbat

Sr. Josep Bellet

Sr. Pere Basté

Sr. Santiago Santacana -Sr. Joan Miquel Peguera
Sr Miquel Àngel Gento - Sr. Joaquim Durany - Sr. Francesc Blanch

Sr. Joan Carulla

Sala d'actes

gràfiques
COLORAMA
Fotomecànica
C/.Mallorca, 474 4è 1a
Tel.: 93 232 66 11 - Barcelona
E-mail: colorama@gcolorama.com

- Gràfiques en general
- Disseny
- Plotters grans formats amb foam i plastificats
- Impressió digitals color i blanc i negre sobre tot tipus de papers
- Digitalització d'imatges
- Directe a planxa (CTP)
- Impressió

Festa Major

20/05/2011

Pregó

A càrrec del Sr. Joan Escales , capellà rural, Psicòleg i Llicenciat en teologia

Joan Escales i Miquel Angel Gento

Sala d'actes

Festa Major

22/05/2011

Celebració Santa Missa - Dinar especial Festa Major

Celebració Santa Missa- Pare Josep M. Balsells

Lectura Josep Ribera -Santa Missa

Dinar Festa Major

Exposició treballs manuals

Lliurament Premis literaris 2011- Sra. Rosa M. Torres
Sr. Miquel A. Gento - Sra. M. Eugènia Ferré

Sr. Josep Bellet-Sra. Roser Ramis

Sr. Miquel A. Gento -Pare Josep m. Balsells-Sr. Francesc Blanch

Sra. Roser Ramis - sr. Francesc Blanch
Pare Josep m. Balsells

Sra. Rosa Bajils- Sr. Antoni Orpella

Festa Major

Lliurament Premis petanca, cantada de corals i reconeixements CCL

Presentació llibre
Edel Tronchoni - M.A. Gento -Josep M. Pujal.

Aperitiu Festa Major - Grup d'associats

Sala - grup d'associats

Lliurament ReconeixementC.C. Lleidatà
Manel Costan

Lliurament Reconeixement C.C. Lleidatà
Antoni M. Badia

Lliurament Reconeixement C.C. Lleidatà
Josep Lluís Buyolo

Lliurament ReconeixementdCC Lleidatà
Francesc Blanch

Lliurament Reconeixements CC Lleidata
Antoni Orpella

Lliurament premis petanca

Cantada coral ICI

Cantada coral ICI i Terra Ferma.

Cantada coral ICI

Cantada coral ICI

Cantada coral ICI i Terra Ferma.

Coral Terra Ferma

Presentació Programes Electorals

Programa Electoral PSC

Sr.Joaquim Llena (Cap de llista per Lleida) i el Sr. Francesc Blanch

Sr.Joaquim Llena i el Sr. Miquel Àngel Gento

Sala d'actes

Presentació programes electorals

Programa Electoral CIU

Sr. XavierTrias Albert Batalla, Sr. Miquel Àngel Gento

Sr. Albert Batalla (Alcalde seu d'urgell i Cap de llista per Lleida)

Sala d'actes

Presentació programes electorals

Programa Electoral ERC

Sr. Carmel Modol i el Sr. Miquel A. Gento

Sr. Carmel Mòdol (Cap de llista per Lleida)

Sala d'actes

Presentació programes electorals

Programa Electoral Ciutadans

Sra. Àngeles Ribes (Cap de llista per Lleida) Sr. Miquel A. Gento

Sra. Àngeles Ribes - Sr. Miquel A. Gento

Sala d'actes

Activitats del Centre

TEATRE AL CENTRE COMARCAL

21 novembre 2010
ESTRELLES DE TARDOR
Presenten "Varietats"
Coordinació : M. Teresa Arnó
Col·laboració: Carles Alonso

30 de gener 2011
TEATRE
Títol :"La Balada dels tres innocents"
A càrrec del Grup de Les Corts
Coordinació : Pere Basté

27 de març 2011
TEATRE
Títol : 1r -"La sala de rebre"
2n -Niu d'art "El Palomar"
A càrrec del Grup Teatre Casal Sant Andreu
Coordinació : Pere Basté

27 de febrer 2011
TEATRE
Títol :"En Narcís s'ha tornat boig"
A càrrec del Grup de Dinàmic Teatre, de la Parròquia de l'Esperit Sant.
Coordinació : Pere Basté

29 de maig 2011
TEATRE
Títol : "L'amor venia en taxi" de Rafael Anglada
A càrrec del Grup Dinàmic Teatre, de la Parròquia de L' Esperit Sant.
Coordinació : Pere Basté

Lliurament Premis 18è Campionat Botifarra

Campió Parella 18	**Sotscampió Parella 11**	**3rs - Parella 28**
Isidre LLobera	F. Xavier Jordana Juanmarti	Ramon Niubó Ticó
Carles Verges	Lluís Obiols Canut	Pere Pey Navines

1r - Isidre Llobera - Carles Verges

2n -F. Xavier Jordana - Lluís Oobiols

3r - Ramón Niubó - Pere Pey

CAMPIONAT OBERT DE "BUTI"

1 r. Classificat	H. Weiner - Emili Rius
2n - Classificat	Joan Durán - Ramón Pares
3 r. Classificat	Ramón Niubó – Joan Fayós
4rt. Classificat	R.M. Boix – B. Llopis
5è Classificat	N. Herreros – S. Oliveros
6è Classificat	J. Forcada – J. León
7è Classificat	A. Martinez – J.Mª Toldrà
8è Classificat	R & D - S. Santacana
9è Classificat	Josep Laso - Pere Prat
10è Classificat	J. Masdeu – J. Sanz
11è Classificat	Josep Dolz – Núria Puerta
12è Classificat	Neus Pérez – Enric Arrú

1r - H. Weiner - Emili Rius

2n Joan Duran - Ramón Pares

ACTIVITATS DEL CENTRE 18/04/2011

XIV CAMPIONAT SOCIAL DE PETANCA 2011

TRIPLETES QUE CONCORRERAN AL CAMPIONAT:

Campió :
Tripleta 1 Joan Queraltó Guitart
Ramon Alonso Clot
Maria Ferrerós Pibernat

2n classificat
Tripleta 4 Jaume Borrell Amorós
Ferran Domenech Miquel
Manel Ibáñez Segarra

3r classificat
Tripleta 2 Jordi Roiger Tresens
Maria Masot Guiu
Francesc Queraltó Guitart

4r classificat
Tripleta 3 Josep Albareda Morrós
Armand Tráfach Meler
Josep Solà Selga

DOMINO

Lliurament de premis i sopar
Campionat d'Escacs 2011

1 r. Classificat	Sr. JOSEP SERRA i DOMÍNGUEZ
2n - Classificat	Sr. MIQUEL MONTANÉ i HOMDEDEU
3 r. Classificat	Sr. GUILLEM ROIG i ABAD
4rt. Classificat	Sr. ARTEMI MONTOLIU i BERNADÓ
5è Classificat	Sr. JOSEP CORNUDELLA i FELIP
6è Classificat	Sr. FELIX MARCHANTE i ALEGRIA
7è Classificat	Sr. MATEU GUIMERÀ i VIDAL
8è Classificat	Sr. TEO TADEO i JOMETON
9è Classificat	Sr. MANEL IBÁÑEZ i SEGARRA
10è Classificat	Sr. ISIDRE ROSELLÓ i VIVES
11è Classificat	Sr. JORDI PENA i BIS
12è Classificat	Sr. PERE FEIXAT i FARRÉ
13è Classificat	Sr. JOSEP MUÑIZ i LARIO

Campionat d'escacs

Berenar / sopar

divendres 1 de juliol 2011 a les 19.30 h

1ª JORNADA – DEBAT BLAU GRANA

Hi han participat:

Sr. ANDREU LLABINA (Ponent de salvem les Seccions)
Sr. JORDI CASES (Ponent de consulta Qatar)
Sr. CARLES FONT (Ponent de consulta Qatar)
Sr. MANEL SUÑE (Ponent de consulta Qatar)
Sr. XAVIER-ALBERT CANAL (Advocat)
Sr. ENRIC BOSCH (Moderador)

Racò poetic dels Divendres

ABANS CAFÈ DELS DISSABTES

Xenia Dyakonova, Oriol Prat i Albert Rubio

Racó Poètic dels Divendres

Racó Poètic dels Divendres

Xenia Dyakonova, Roger Coch Elias, Gerard de Josep i Codina

Sra. Carmen Tulón, Sr. Eduard Miró i Sr. Sergi Roche

Sra. Carmen Tulón, Sr. Eduard Miró i Sr. Sergi Roche

Sr. Eduard Miró - Sra. Cristina Xatart -Sra. Consol Escarrà

Sr. Eduard Miró - Sra. Cristina Xatart -Sra. Consol Escarrà

Grup Racó Poètic dels divendres

Sr. Salvador Pané- Pianista

Sala d'actes

Sr. Eduard Miró - Sr. César Blade

Cèsar Bladé presentarà la seva obra Oceans Ignots

Marta Font i Elena Ferrer

Marta Font i Elena Ferrer

Marta Font i Elena Ferrer

Trini Casas - Marisa Olivera - Rossend Sellarès

Trini Casas - Marisa Olivera - Rossend Sellarès

RACÓ POETIC DELS DIVENDRES

Racó Poètic dels divendres

Racó poètic dels divendres - Jaume Respall

Racò Poètic dels divendres - Trini Cases

Racò Poètic dels divendres - Trini Cases

Racò Poètic Divendres- M . Carme Roig

Racò Poètic Divendres- M . Carme Roig

Racò Poètic Divendres

M. Carme Roig presenta Montserrat Balaguer

M. Carme Roig presenta Montserrat Balaguer

Montserrat Balaguer, Victor Pallàs

Sala d'actes

Homenatge al poeta Lluís Gassó

Sala d'actes /Homenatge al poeta Lluís Gassó

Racò Poètic dels divendres - Sr. David Jou i Sra. Montserrat Balaguer

Sala d'actes /Racò Poètic dels divendres - Sr. David Jou

Homenatge a ANTON SALA-CORNADÓ

25 de març : Organitzat pel Racó Poètic dels Divendres (antic Café dels Dissabtes), Homenatge al nostre gran poeta lleidatà, i exdelegat de la Secció Poètica del CENTRE, ANTON SALA-CORNADÓ, posseïdor de la Creu de Sant Jordi pel seu patriotisme i el bon art en fer poesia, traspassat recentment.

Homenatge al nostre gran poeta lleidatà

RACÓ POETIC DELS DIVENDRES

Recital poemes de Sra. Josefa Contijoch i Sra. Anna Ruiz Mestres

Sr. Santi Borrell - Sra. Anna Ruiz Mestres

Sr. Santi Borrell - Sra. Anna Ruiz Mestres

Sala d'actes /Sr. Santi Borrell - Sra. Anna Ruiz Mestres

Recital poètic del llibre Solsticis en minúscula / Sra. Laura Dalmau i Sra.Teresa Costa

Sr.Ricard Garcia i Anna Ruiz Mestres

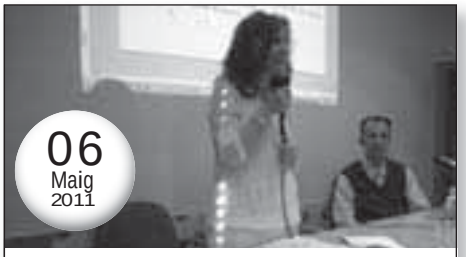

Eulàlia Framis

Sala d'actes /Eulàlia Framis

M. Teresa LLobet - Rafael Soteras

Josep M. Vaqué - guitarra

Sra.Carme Catà i Mariona cantautora

Sra.Carme Catà i Mariona cantautora

Recital de poesia a càrrec de "7 de Cors"
Clara Mir, Elisa Riera, Esperança Castell. Leonci Canals, Magarida Medina, Marisa Olivera i Miquel Sànchez

Recital de poesia a càrrec de "7 de Cors"
Clara Mir, Elisa Riera, Esperança Castell. Leonci Canals, Magarida Medina, Marisa Olivera i Miquel Sànchez

Recital de poesia a càrrec de "7 de Cors"
Clara Mir, Elisa Riera, Esperança Castell. Leonci Canals, Magarida Medina, Marisa Olivera i Miquel Sànchez

Recital de poesia a càrrec de "7 de Cors"
Clara Mir, Elisa Riera, Esperança Castell. Leonci Canals, Magarida Medina, Marisa Olivera i Miquel Sànchez

Sra. Pepita Beltran - Pianista

Sra. Trini Casas, Sr. Rossend Sellarès, Sr. Jaume Huch, Sr. Ramon Carreté

SOLEVAR IMMOBILIÀRIA

Tel. 973 680 152 www.solevar.net

SENTERADA

CONJUNT RESIDENCIAL SANT NICOLAU

Conjunt residencial de 36 habitatges a Senterada. Pisos de 2, 3 habitacions, Dúplex. Piscina Comunitària, Pista Poliesportiva, Jardins comunitaris i Parc Infantil.

PREUS A PARTIR 125.000€

AVDA CATALUNYA 35 BAIXOS – LA POBLA DE SEGUR – info@solevar.net

Xerrades del Centre

31/03/2011

XERRADA SOBRE EL LITIGI "MUSEU DE LLEIDA"

Organitzador : "ELS AMICS DEL MUSEU DE LLEIDA"

Intervencions de : Sr. Josep M. Prim (historiador – moderador), **Sra. Carmen Berlabé** (historiadora), **Sr. Josep Casanova** (professor emèrit de la Universitat de Barcelona i professor de la Facultat de dret d' Esade), **Sr. José Eugenio Castañeda** (professor de dret civil de la Universitat Complutense de Madrid), i **Sr. Francesc Sapena** (advocat).

Al Museu Diocesà de Lleida, avui integrat al Museu de Lleida, Diocesà i Comarcal (MLDC), se li va posar la primera pedra l'endemà de la seva fundació formal, el 7-3-1893, essent el segon museu diocesà de Catalunya després del de Vic (1890). El naixement dels museus episcopals d'aquesta època es deu a directrius del Papa Lleó XIII, que ordenà als bisbes la preservació de les obres religioses arraconades i fora de culte, que d'altra manera haurien estat abandonades, malvenudes, destruïdes o robades.

Josep Casanova , Jose Eugenio Castañeda , Carmen Berlabé , Josep M Prim i Francesc Sap

Per il·lustrar el passat recent d'algunes peces, actualment integrades al MLDC, només cal recordar que el cos central del retaule major de Saidí, del 1495, el van convertir en porta del cor de la seva església (encara es poden veure els forats dels cargols amb els quals van collar el pany). El bisbe Meseguer va comprar aquesta taula, convertida en fustes d'una porta, per 3.000 rals. Un altre cas seria el d'un retaule d'Alins, del segle XVI, que servia de confessionari. El bisbe el va permutar per un de nou, etc.

INICI DEL CONTENCIÓS ARAGONÈS

Les arrels d'aquesta reclamació injusta i oportunista del bisbat de Barbastre-Montsó rauen en la confiscació al bisbat de Lleida de 35 parròquies l'any 1956 i 111 parròquies més l'any 1995, (decret *Ilerdensis et Barbastrensis de finum mutatione*), sense cap mena de consulta i en contra de l'opinió dels feligresos afectats, amb la qual cosa i a costa nostra es va consolidar un bisbat fins aquell moment inviable a ulls del Vaticà degut a la poca població. Malauradament per Catalunya aquesta mutilació no ens ve de nou ja que som una nació que en el decurs de la història està patint una ininterrompuda successió d'espolis de tota mena: **territorials, patrimonials, documentals, eclesiàstics, fiscals** (20.000 milions d'euros anuals), etc., l'origen dels quals és la insuficiència de poder, és a dir, la manca d'un Estat propi. No oblidem que a Catalunya se la veu al món –a la UE, ONU, UNESCO, Tribunal de la Haia, Vaticà, FIFA, FIRS, etc.– a través dels informes que fan des de Madrid, i així ens va. Fins al punt que, per exemple, quan s'ha de presentar la literatura catalana a Frankfurt si ens descuidem hi va l'escrita en castellà.

L'artífex personal del desgavell de la nova reestructuració dels dos bisbats, en detriment del de Lleida, va ser el nunci d'aleshores, (representant papal a l'Estat), que es deia Lajos Kada, eclesiàstic que proferia furibunds atacs contra Catalunya i que era contrari a la Conferència Episcopal Catalana, postura recriminada públicament per injusta pel mateix president Pujol. Quant al trencament de bisbats, el de Lleida va ser l'únic de l'estat espanyol que es va consumar per l'engany de l'esmentat nunci argumentant que seria el primer reajustament per fer coincidir els bisbats amb els límits geogràfics de les autonomies. Un cop consumat el nostre trencament (val a dir que l'extremeny Monasterio de Guadalupe pertany al bisbat de Toledo), altres bisbats ho van demanar i el mateix nunci els va respondre que ja s'havien acabat els trencaments de bisbats per motius polítics. Fa poc que el mateix cardenal Rouco, en privat, va reconèixer l'error.

CORPUS D'AQUESTA RECLAMACIÓ

D'entrada el bisbat de Barbastre-Montsó reclama 113 peces propietat de la diòcesi de Lleida i que estaven a l'antic Museu Diocesà de Lleida, avui integrat al MLDC, regit per un Consorci i sota la protecció, entre d'altres, de la Llei de Patrimoni Cultural de la Generalitat de 1993, similar a la que tenen les altres autonomies; per la usucapió, etc. Unes altres 15 obres reclamades per Barbastre resulta que són de parròquies lleidatanes...

L'amor dels aragonesos pel seu art és com a mínim sospitós en no haver comprat cap obra d'art de l'escola aragonesa de les que s'han anat subhastant per antiquaris durant els últims anys malgrat que en alguna ocasió els hem avisat fins i tot des de Catalunya. De la major part d'obres en desconeixien la seva existència; és més, les han conegut ara, a partir de la reclamació feta pel Bisbat de Barbastre-Montsó.

Les obres que ens volen prendre anirien destinades a un museu de nova creació que reclama un patrimoni que pertany a una altra diòcesi, l'antiga diòcesi de Lleida; i dipositat des de l'inici al seu museu, el MLDC; patrimoni del qual ningú d'Aragó se'n va ocupar mai i sobre el qual no hi tenen cap dret. És important recordar que nosaltres tenim rebuts de compra, el dietari del creador del museu, l'escriptura notarial on es recullen més de 40 quilos de documentació i 117 anys de possessió de les peces com a propietaris, i com a tals ens hem ocupat de la seva restauració i conservació, a més d'haver-les protegit durant la guerra civil. Com ja s'ha dit és un art sacre procedent de tota la diòcesi de Lleida, que feia temps que estava fora del culte, salvaguardat de la destrucció, de robatoris o de la requisa d'antiquaris d'ençà la creació del Museu el 1893.

A més es dóna la circumstància que entre les obres reclamades pel bisbat de Barbastre Montsó n'hi ha que originàriament procedien de l'antiga catedral de Lleida, l'actual Seu vella. És el cas de les taules de Binaced, signades per Jaume Ferrer, o el de les taules de Sant Antoni Abat i Sant Pau Eremita.

Al 1707, any de la invasió de Lleida per les tropes de Felip V, aquest monarca espanyol va convertir la catedral, (Seu Vella), en caserna, presó i quadra i, per tant, va ser l'inici de la degradació i espoli de les pertinences litúrgiques per part de les milícies ocu-

pants. En aquest moment, i per evitar l'anorreament total del patrimoni, el capítol catedral va decidir distribuir les peces entre les parròquies de la diòcesi, incloses les de la Franja, mentre durés l'ocupació militar, ocupació que es perllongà fins al 1948 any en què els militars decidiren iniciar la devolució del temple. És a dir, 241 anys després de la seva ocupació.

Doncs bé, a partir del segon gran trencament del Bisbat de Lleida (el primer fou l'any 1956), la Nunciatura va emetre un decret, de data del 29-06-98, que determinava que mentre Lleida no demostrés la propietat del patrimoni de les parròquies traspassades a l'Aragó s'havia de tornar (sic) a Barbastre (les coses poden tornar a un lloc on no han estat mai?). Tots els estaments del Vaticà: Nunciatura, Congregació per els Bisbes, Signatura Apostòlica i la Rota Romana només emeten decrets en contra de Lleida, ja que si fossin sentències haurien de comparèixer les dues parts i examinar les proves i documents de Lleida, cosa que mai han volgut fer. El delegat de patrimoni de Barbastre-Montsó, Enrique Calvera, explica que canalitzen el seu litigi per la via canònica ja que en la via civil no saben si guanyarien.

El catedràtic d'art modern de la Universitat de Lleida, doctor Ximo Company, ens recordà que el bisbe Ciuraneta va veure clares les tres raons que fonamenten el nostre Museu: la raó de la HISTÒRIA, la raó de la MUSEOLOGIA INTERNACIONAL i la raó de la JUSTÍCIA DERIVADA DEL DRET. El mateix doctor Company ens fa avinent que la **museologia internacional** encara insisteix més en la indissolubilitat dels museus: un cop van entrar les peces al Museu l'any 1893 van entrar amb tot el que això comporta. El valor d'una col·lecció museística rau, precisament, en la seva unitat. Segregar una peça o trenta minvaria en valor cultural tot el conjunt. I aquí està l'eix vertebrador del valor de la unitat d'una col·lecció. Ni el Museu Episcopal de Vic, ni els diocesans de Barcelona, València o Tarragona, ni els museus diocesans d'Osca i de Terol no s'han plantejat mai retornar les peces a les parròquies d'origen, ni tampoc traspassar-les a cap altre museu diferent del seu. No té cap sentit. Mai no s'ha fet, com tampoc no ho han fet el Museu del Prado, el MNAC, el del Louvre o els Museus Vaticans, per més que als esmentats museus també hi hagi peces d'Aragó i de Catalunya.

Per la seva banda l'anterior conseller de cultura de la Generalitat, Joan Manuel Tresserras, que va estudiar aquest tema, ha dit sovint que el Museu de Lleida està constituït amb tota legalitat i legitimitat i que és un exemple de bones pràctiques adquisitives, qualitat que pocs museus del món tenen.

Per a més escarni en aquest procés s'ha qualificat el bisbe Meseguer d'espoliador, quan es tractava d'una persona culta, il·lustrada, obedient al Papa i preocupada per l'art, que el va salvar d'una desaparició segura i va establir, el 1893, el segon museu diocesà de Catalunya. I en lloc d'agrair-li-ho **el tracten de lladre**. El Vaticà no tenia aquest concepte d'ell el 1905 en promoure'l arquebisbe de Granada; ni el rei, quan el va nomenar senador.

El bisbe Ciuraneta va obrir l'arxiu episcopal als investigadors i van aparèixer rebuts, factures, apunts i dietaris molt detallats on hi havia constància de tot el que està relacionat amb el Museu. **La conclusió és que Roma mai ha volgut entrar a examinar els arguments i les proves de fons que presenta la diòcesi de Lleida.** A més, a Lleida ens assabentem de les resolucions de Roma a través de l'"Heraldo de Aragón" o d'eclesiàstics aragonesos que, trencant el secret, fan públics acords presos entre bisbats i la nunciatura, com l'últim pacte que han fet firmar al bisbe Piris. L'actual nunci, Renzo Fratini, també ha fet firmar a la resta de bisbes de Catalunya. Ell i el seu entorn tampoc no paren de pressionar tota mena d'autoritats civils demanant voluntat política i influenciant tant com poden els tribunals civils de justícia, únics competents en aquest cas.

Al programa Àgora de TV3, 20-12-10 el periodista preguntà al recent nomenat bisbe de Solsona, X.Novell, si creu que faria bé el bisbe de Lleida i el conseller de cultura de la Generalitat de rendir-se i **cedir les obres** i el bisbe Novell respon que no si estan convençuts que són de Lleida.

Com és evident, la Santa Seu conserva la forma d'Estat medieval on no hi ha una divisió real de poders i en el qual jutges i legisladors són una mateixa cosa, supeditant els seus tribunals de justícia a les directrius de la jerarquia vaticana, la qual s'acomoda a pressions i decisions polítiques.

RESOLUCIÓ CONTRÀRIA A LA DICTADA PER A LLEIDA

És digne de menció el cas de la romana Basílica de **Santa Maria la Maggiore** en què, a l'any 2002, el seu Cardenal Arxiprest va reclamar als Museus Vaticans algunes obres d'art que hi van entrar a finals del segle XIX en compliment de l'ordre del Papa Lleó XIII. Tot i que en aquest cas sí que procedien de l'esmentada basílica, la resposta dels Museus Vaticans va ser que no les retornaran en base al criteri d'unitat museística, per motius de seguretat i per les recomanacions de la UNESCO de no trencar museus. En aquest exemple veiem que el mateix Vaticà, que no retorna obres a la veritable església de procedència, ordena a Lleida que les regali al museu de nova construcció de Barbastre on no havien estat mai.

CONCLUSIÓ: A la vista de tot això, Catalunya tornarà a ser la víctima de pressions polítiques? Pressions que volen fer arribar fins als tribunals? Continuarà sent l'ase dels cops de l'Opus, de la Conferència Episcopal Espanyola, del Vaticà?.. El propi Sant Pau diu que la caritat ha d'anar sempre acompanyada de la veritat.

En conclusió penso que les nostres institucions i els nostres museus, han d'actuar, s'han de regir i s'han de preservar ni més ni menys que els de la resta del món, per la qual cosa hem de creure, implicar-nos i treballar perquè triomfi la **raó històrica**, s'imposi la **coherència museística**, i prevalgui la **justícia i la veritat**.

Josep-Maria Currià i Curcó

Premis Literaris'11

B A S E S D E L S P R E M I S L I T E R A R I S D E L C.C. L L E I D A T À

PREMI GUILLEM VILADOT DE POESIA 2011 (6ª edició)

1a. Els treballs hauran de ser inèdits i no guardonats en cap altre certamen; la temàtica haurà de fer referència a les terres de Lleida. Han de ser **escrits en llengua catalana i cada treball ha de tenir un màxim de 100 versos** en fulls de mida DIN-A4, en tipus de lletra "Times New Roman núm. 12", programa Word i a una sola cara. Seran lliurats en 5 exemplars i acompanyats de suport informàtic (disc-3'5, CD, DVD). No han d'anar signats ni indicar el nom de l'autor. Han de dur un lema a la portada, que farà de títol, amb independència del nom de cada treball. Cal adjuntar-hi un sobre tancat amb el mateix lema. Dins d'aquest sobre hi ha d'haver nom i cognoms, l'adreça completa de l'autor, telèfons i correu electrònic, si escau, per tal de permetre'n la identificació.

2a. Els originals hauran d'ésser **tramesos fins al dimarts, 26 d'abril del 2011** al Centre Comarcal Lleidatà, Gran Via de les Corts Catalanes 592, pral. 08007 Barcelona, amb la indicació **"Premi de Poesia, 2011".**

3a. A l'autor premiat se li lliurarà un títol acreditatiu del guardó i obra literària. L'obra guanyadora serà publicada juntament amb les obres finalistes, els drets de totes les quals, en la seva 1a. edició, seran a favor del Centre Comarcal Lleidatà.

4a. El **veredicte del Jurat**, que serà inapel·lable, serà proclamat juntament amb el lliurament de premis, durant la **celebració de la Festa Major del Centre Comarcal Lleidatà,** que tindrà lloc el diumenge dia **22 de maig de 2011**. Si el Jurat constata que cap de les obres presentades no té prou qualitat podrà declarar el premi no adjudicat.

5a. El Centre Comarcal Lleidatà no s'obliga pas a retornar els exemplars no premiats. Aquests podran ser recollits a les oficines del Centre Comarcal durant els dos mesos següents a l'adjudicació. Passat aquest període els exemplars seran destruïts.

6a. El fet de participar al premi implica l'acceptació d'aquestes Bases. Les circumstàncies no previstes les resoldrà el Jurat d'acord amb l'entitat convocant.

Barcelona, 15 de novembre de 2010.

PREMI DE NARRATIVA BREU GERMANS XURIGUERA 2011 (6ª edició)

1a. Les obres presentades hauran d'ésser inèdites i escrites en català i la temàtica haurà de fer referència a les terres de Lleida. Els treballs hauran de tenir una **extensió entre 4 i 10 fulls de mida DIN-A4,** escrits en tipus de lletra "Times New Roman" núm. 12, programa Word a doble espai i per una sola cara. Caldrà presentar-ho en 5 còpies, acompanyades de suport informàtic (disc-3'5, CD, DVD). Cada participant només podrà presentar un sol treball. Els treballs no aniran signats i s'hi inclourà un sobre tancat on hi figurarà el títol de l'obra i a dins les dades de l'autor, l'adreça completa, telèfons i correu electrònic, si escau, per tal de permetre'n la identificació.

2a. Els originals hauran d'ésser **tramesos fins al dimarts, 26 d'abril del 2011** al Centre Comarcal Lleidatà, Gran Via de les Corts Catalanes 592, pral. 08007 Barcelona, amb la indicació **"Premi de Narrativa Breu, 2011".**

3a. A l'autor premiat se li lliurarà un títol acreditatiu del guardó i obra literària. L'obra guanyadora serà publicada, junt amb les que hagin quedat finalistes, (el premi de les quals serà la seva publicació), en un recull de contes. Els drets de la primera edició seran a favor del Centre Comarcal Lleidatà.

4a. El **veredicte del Jurat**, que serà inapel·lable, serà proclamat juntament amb el lliurament de premis, durant la **celebració de la Festa Major del Centre Comarcal Lleidatà,** que tindrà lloc el diumenge dia **22 de maig de 2011**. Si el Jurat constata que cap de les obres presentades no té prou qualitat podrà declarar el premi no adjudicat.

5a. El Centre Comarcal Lleidatà no s'obliga pas a retornar els exemplars no premiats. Aquests podran ser recollits a les oficines del Centre Comarcal durant els dos mesos següents a l'adjudicació. Passat aquest període els exemplars seran destruïts.

6a. El fet de participar al premi implica l'acceptació d'aquestes Bases. Les circumstàncies no previstes les resoldrà el Jurat d'acord amb l'entitat convocant.

Barcelona, 15 de novembre de 2010.

PREMIS LITERARIS

AMOR MEU

M'he volgut aturar. A ell, sense cap mena de dubte, no li hauria agradat que ho fes, tanmateix no hauria dit res. De bon principi, mai no deia res. Com sempre, jo li ho hauria vist a la mirada. Acte seguit, en adonar-se'n, hauria vingut l'infern.

Al darrer revolt, abans d'agafar el trencant cap a Tarroja, he deixat la carretera, he parat el cotxe alhora que abaixava una mica el vidre de la finestreta. Plou. M'he quedat a dins. No per por de l'aigua, no. Ho he fet pensant en el que hagués hagut d'escoltar, en tot el que hauria estat capaç de dir-me, de recriminar-me si sortia a fora.

Només han estat cinc minuts, però. Els suficients per veure desfilar els records de trenta anys de la meva vida, entre el vidre i el sostre, per aquell trosset de cel ennuvolat que queda damunt el que fins ara havia estat casa meva, casa nostra. He vist les alegries de la infantesa, els errors de joventut, les tristeses, els desenganys, el dolor... He dit adéu, sense cap recança, al temps de la nostra vida en comú.

Que n'és de fàcil prendre una decisió equivocada quan fa poc que has deixat l'adolescència. Quan ni tan sols et planteges les possibles conseqüències del que has triat. Havia d'anar bé, vaig creure en aquell moment. El necessitava tant.

Tothom em va advertir. Tothom s'imaginava el que passaria, i més sent com és ell, els agradava afegir, perquè de seguida ho havien percebut. Primer ho deien amb la boca ben petita, després ja no se n'estaven.

Jo, no els en feia cap cas. El món era meu. El suposat amor, també. M'hi vaig casar i ben casada, per l'església com Déu mana. M'hauria estimat més seguir vivint a Tàrrega, jo hi tenia amics i coneguts, però ell no ho volia, vam llogar el pis i ens vam instal·lar al casalot d'estiu de la meva família; un mas situat al mig de l'infinit, als Plans de Sió, entre Hostafranchs i Concabella. Va acomiadar els masovers; com a premi per la fidelitat de tants i tants anys de treballar per a la meva família, els va fer present de tot el bestiar. Els trossos, els va donar en arrendament a una gent que jo no sabia ni qui eren. Seríem més feliços contemplant la natura, envoltats pels camps de cereals i el horts; ens bastaríem l'un a l'altra. No necessitàvem ningú més, al·legava.

Ara, d'aquí estant, amb la perspectiva que et dóna el pas del temps, he de reconèixer que sí que es veia venir, però no hi ha res més crèdul, ni més fàcil de manipular que la joventut.

Quan els pares van morir en l'accident d'avió mentre anaven a Nova York, ell va sorgir del no res. Em va perjurar que havia estat amic del pare, des de sempre. Jo no n'havia sentit a parlar mai però m'ho vaig creure. Necessitava ferho. M'havia quedat completament sola, no tenia altra família, i ell em mirava amb tant d'afecte, en nom d'aquella antiga amistat, que em sentia emparada. Era com si els pares no haguessin marxat, com si encara hi fossin una mica.

Amb subtilesa es va anar apoderant de la meva voluntat, després de mi mateixa, més tard del que em pertanyia: les cases, les terres, els diners. Jo, estúpida de mi, m'hi sentia obligada perquè em protegia, deia, de la meva candidesa, de la gent, de la vida. Era el meu cavaller galant, afirmava i jo criatura ignorant, me'n vaig enamorar.

Just en tornar del viatge de noces tot va canviar de manera radical, ja no estava per mi. D'arreu van sorgir antigues coneixences, d'aquelles de tota la vida, que no em va presentar, i necessitaven del seu constant ajut i atenció i havia de marxar amb elles. Aleshores, en quant rebia una trucada, em deixava abandonada a la meva sort al bell mig dels prats entre el blat i la civada, sense donar-me cap explicació ni cap adreça on trobar-lo. De primer s'instal·lava amb els seus amics en un hotel de Cervera dos dies, tres..., més endavant ja van anar a Barcelona o allà on els abellia; quan no em veia furgava entre els seus papers i en trobava les factures, i així sabia per on es movien. Mai, però, vaig saber amb exactitud què hi feien, però m'ho podia imaginar.

Al principi em sabia molt greu que em deixés, però no m'hi vaig oposar, ni em vaig queixar, perquè pensava que això era lògic, que potser necessitava estar amb gent de la seva edat. Després ja havia après a tenir-li por i tampoc no deia res, la més petita excusa propiciava l'esclat de la seva ira, i amb el temps els atacs de còlera van esdevenir d'una virulència inenarrable, i jo acostumava a sortir-ne amb un grapat de blaus per tot el cos. Tanmateix encara l'estimava. Encara el necessitava.

Al cap d'uns anys, no sé si va ser a causa d'aquestes sortides i la disbauxa que deurien comportar, o si perquè realment així havia de ser, que es va tornar diabètic. Aleshores, de ben segur que a causa de la mateixa malaltia, el mal humor, les dèries, la violència, les recriminacions van anar en augment. Era com si jo fos la culpable directa d'aquella falta de salut i n'hagués de pagar les conseqüències.

Quan se'm van obrir els ulls, quan l'amor ja no hi era, quan em vaig adonar del que estava passant, del que m'estava fent, de com era en realitat, vaig decidir eliminar-lo.

No m'havia de precipitar. No em podia permetre cap error.

No volia que hi hagués sang, perquè em fa molta angúnia i a més ho taca tot, ni haver-me de desfer del seu cos; això m'amoïnava profundament perquè jo sola no tenia prou força per arrossegar-lo i no podia pas buscar ajut. I a més, què en faria? No hi havia cap penya-segat a la vora, ni cap riu profund, el Sió no serveix per a aquesta mena de gestes. Per tant havia de semblar, en el possible, una mort per causes naturals o circumstancials i així jo no n'hauria de disposar.

Si l'hagués enverinat directament amb mata rates o amb qualsevol cosa que tenia a l'abast al mas, hauria estat un desenllaç barroer i em podrien incriminar amb facilitat. Em calia una sortida més neta i no haver de pagar amb la meva llibertat pel que amb tanta certitud es mereixia.

PREMIS LITERARIS

AMOR MEU

Aleshores vaig ser conscient que les seves absències eren un regal. Malgrat que havia d'agafar l'autocar de línia perquè ell s'enduia el cotxe gran, i també les claus del meu, aprofitava els dies per recórrer les biblioteques de les viles i les ciutats veïnes: Agramunt, Guissona, Artesa... No gosava anar a Tàrrega perquè encara hi tenia molts coneguts i me'ls podia trobar, d'amics ja no me'n quedaven. A les bibliotecàries els demanava sempre un munt de llibres de matèries ben diverses per no aixecar sospites; la gent de vegades lliga caps de les maneres més inversemblants.

Després de molt buscar i de documentar-me per fi vaig trobar la solució. El secret estava en manipular la insulina que s'injectava, i que tenia emmagatzemada en una nevera tancada amb pany i clau, però havia de ser fet de manera que no és notés. No podia de cap de les maneres tocar el contingut de les ampolletes, ni deixar cap rastre, ja que solament les manejava ell.

Al final em vaig decidir per congelar i descongelar la insulina, així si no funcionava ell no s'adonaria de res. Amb aquest procés, suposava, el medicament perdria les seves qualitats i, de moment, els efectes que podia tenir en el malalt no estaven documentats, ja que jo no en vaig trobar cap referència, i vaig pensar que sempre és bo descobrir, provar coses noves, la llàstima és que no ho podria fer públic. A maldades no li passaria res, i jo hauria de seguir amb la meva recerca. I si tenia sort, quedaria alliberada per sempre. M'havia d'arriscar.

Vaig comprar alguns cadenats per aprendre a obrir-los amb un filferro molt prim, sense deixar cap marca. Estava convençuda que si hi havia la més petita esgarrapada en el de la nevera se n'adonaria, em colpejaria amb brutalitat i jo perdria una ocasió potser irrepetible.

Si ho feia bé, em tranquil·litzava pensar que no se li acudiria mai imaginar que jo podia tenir res a veure amb el que hipotèticament li podria estar passant, ni que hauria gosat tocar la "seva" nevera i encara menys la "seva" insulina. Ell sabia que li tenia por i dubtava obertament de la meva intel·ligència.

Quan vaig pensar que podia actuar amb la seguretat d'obtenir els resultats que esperava, vaig treure algunes ampolletes a l'atzar, les vaig posar ben embolicades al congelador de la nevera de la cuina, neguitosa perquè no se li acudís tornar abans del que jo havia previst, la sort em va acompanyar; quan van estar descongelades de nou les vaig tornar a deixar exactament on eren, en el mateix ordre en que les havia tret, perquè era ben capaç d'haver posat alguna marca. Ara només em calia esperar i pregar per l'èxit de la meva empresa.

Després d'un temps d'incertitud i de neguit, de no saber si el meu esforç serviria per alguna cosa, per fi, i naturalment sense jo saber-ho, li va tocar el torn a un dels recipients congelats i descongelats i es va injectar el líquid. En un principi no va passar res, però al cap d'una estona va començar a balbucejar, es va tornar pàl·lid, suava, perdia les forces, i al cap d'uns moments va patir la primera d'una sèrie de fortes baixades de sucre, en aparença inexplicables, i que pràcticament el conduïen a la pèrdua de consciència, pèrdua de la que cada vegada es recuperava amb més dificultat.

Aleshores em vaig adonar amb il·lusió que la meva idea funcionaria. Tan sols em calia paciència, i jo havia hagut d'aprendre a tenir-ne molta.

Cada cop que li venia una d'aquestes crisis, jo, esposa abnegada, maldava pel seu benestar, com si el nostre fos un matrimoni modèlic. D'immediat cridava el metge, l'ambulància, l'acompanyava on fos i quan fos, sense deixar-lo en cap moment ja que em calia estudiar la més mínima de les seves reaccions. I ell donava per suposat que era la meva obligació estar-ne pendent, per tant era una situació perfecta.

Ara fa dos vespres tot es va precipitar. Encara que siguem a finals de setembre i ja havien començat les pluges, feia molta xafogor; aquest estiu ha estat terriblement calorós i la calitja reverberava dels camps segats. Ell semblava que notava més el temps perquè havia tingut un dia realment insuportable, res no li semblava bé i m'havia estat escridassant per qualsevol cosa.

El sopar ja era a taula, a la cuina. Just abans d'anar a buscar la insulina per injectar-se-la, sense saber jo per què, em va començar a colpejar, metòdicament, amb més violència que mai, jo, per descomptat, em vaig espantar però vaig aguantar com vaig poder. Sense cap esforç vaig plorar i gemegar, vaig suplicar tal com esperava que fes.

Ell va acabar esgotat però amb penes i treballs, mig arrossegant-se, va anar cap a la "seva" nevera i va encetar un nou flascó. Vaig pregar a Déu i a tots els sants perquè fos un dels manipulats. Mentre em fitava amb profund menyspreu, es va injectar la insulina. Jo me'l mirava de reüll, no passava res. Em vaig sentir francament decebuda i he de reconèixer que aterrida. Vés a saber com podia acabar tot plegat, amb aquells atacs de violència la que aniria a parar al calaix seria jo.

Després de sopar, quan encara érem asseguts a taula, vaig veure les meves esperances recompensades. De cop i volta, es va tornar blanc, la cara se li va amarar de suor i la camisa va quedar ben xopa, el cos li anava a sotragades pels forts tremolins que estava patint. Tenia tot l'aspecte de ser una hipoglucèmia brutal, i per sort el preludi d'un coma diabètic. Va anar relliscant de la cadira fins que va anar a parar a terra. Me'l vaig quedar mirant amb fixesa. Em somreia la Fortuna, vaig sospirar alleujada i vaig pregar perquè aquesta fos la darrera caiguda.

Sense pressa però fingint una terrible angoixa, per si de cas es reviscolava i per no aixecar sospites amb el meu interlocutor, vaig telefonar l'ambulància, trigaria en arribar, van informar-me. Hi havia hagut un accident molt greu a Bellver d'Ossó, en el que hi havien estat implicats diversos vehicles, hi havia hagut morts, hi havia hagut ferits, i estaven col·lapsats. Vindrien tan bon punt els fos possible.

Mentre els esperava, el metge que s'havia posat al telèfon per ajudar-me em va donar abans d'acomiadar-se unes instruccions precises, que jo vaig seguir al peu de la lletra:

— Agafi un got, ompli'l d'aigua, tiri-li força sucre, remeni'l bé i faci-li beure tot. Que m'ha entès?

PREMIS LITERARIS

AMOR MEU

— va voler saber preocupat en adonar-se que jo no li responia.
— Sí, sí
—li vaig dir finalment entre sanglots d'histèria mentre penjava el telèfon.

El fet de sentir aquella veu tan agradable i amoïnada m'havia fet neguitejar i la meva consciència havia tret el nas. Em vaig obligar a empassar saliva un parell de vegades, i vaig fer tal com m'havia dit.

Vaig anar a buscar un dels gots de l'àvia, els de cristall tallat, els que són guardats amb clau a la vitrina del menjador del primer pis. Vaig haver de furgar pels calaixos perquè no tenia present què n'havia fet de la clau, des de la darrera vegada que havíem fet servir els gots. Quan ja el vaig tenir a la mà el vaig omplir d'aigua gairebé fins dalt i, a poc a poc perquè no se m'aboqués, vaig baixar al rebost a buscar el paquet de sucre, no recordava si a la sucrera de l'armariet del costat dels fogons encara en quedava, segurament que sí, amb molt de compte en vaig retallar bé l'angle de la dreta, perquè s'havia d'encetar i si no després vessa, he de dir que no hi ha cosa que em faci més malícia que trepitjar sucre, no suporto aquell crec, crec, i en vaig tirar quatre cullerades ben curulles dins el got. Vaig tancar el paquet i vaig anar cap a la cuina. Em vaig apropar a ell.

Remenava i remenava el sucre perquè quedés ben dissolt.

Ell perdia més i més les forces. Em mirava. amb esforç allargava la mà per abastar-lo.

Jo li deia :

— Amor meu, encara no és a punt. Et podries ennuegar si no el remeno bé.
— Mala puta! —em va etzibar amb veu rogallosa i amb profunda ira.

Jo, amatent, m'hi vaig acostar ben a prop perquè em pogués llegir els pensaments amb claredat i, aguantant encara el got a les meves mans mentre seguia remenant el sucre, li vaig oferir el meu darrer somriure.

Amb un sospir he apujat el vidre, he engegat el motor i he seguit endavant, decidida a deixar tots els records comuns en aquell marge de la carretera. De lluny, he vist el cotxe que se l'endu. Sé on anem. No em cal encalçar-lo.

Quan hi siguem, vigilaré de prop. Escoltaré el so somort de la terra en caure damunt la fusta. Imaginaré la seva mirada...

Registre de la propietat intel·lectual en tràmit.

Anna Salgot de Marçay

PREMIS LITERARIS

DIPLOMES

PREMIS LITERARIS

SOTA UN POMER

De sobte, em caigué el llibre que amb afició llegia
sota l'ombra agradable d'un magnífic pomer.

Un gran ocell les ales fort batia
creuant l'espai, s'enlairava lleuger.

I em va semblar que amb ell també volava
i em vaig posar a somniar mirant el meu entorn,
veient la lluminària del camp que em rodejava
vestit pel bonic sol que brillava aquell jorn.

Jo era la fulla d'una verda olivera
que buscava, volant, el vent que l'enlairés
i des de dalt veia terres de Lleida,
amb camps coberts de blat, rodejats de pomers.

A baix, a prop d'un riu hi veia la casona
que els meus avantpassats van habitar.

L'encís d'aquell record tenia a la memòria,
uns vells records que mai podré oblidar.
I vaig volar per sobre d'aquells pobles
que coneixia tant, terres del meu passat.

Tots em recriminaven una pila de coses:
l'oblit, l'absència, l'afecte descuidat.

Si és que me'n vaig anar a viure massa lluny
va ser la vida la que m'hi va portar.

Perquè va trigar tant el present mes de juny
que em retornava al lloc que tant vaig estimar?

I aquella fulla, que era jo, volava,
va anar baixant al camp a poc a poc
i em vaig trobar sobre l'herba asseguda
sota d'aquell pomer i el llibre sobre el cor.

M. EUGÈNIA FERRÉ I GAMBERINI

Col·laboracions

HOMENATGE AL NOSTRE ESTIMAT POETA ANTON SALA-CORNADÓ

(Posseïdor de la creu Sant Jordi, com a poeta lluitador i patriòtic pel seu País)

Anton Sala i Cornadó.
D'entre els poetes catalans
tu ets la veu serena, el do
de molts reflexos humans.

Home senzill, poeta il·lustre,
posseeixes la cultura
sàvia. Amb un deler il·lustre
quan ens cantes la natura.

Hi ha un xic d'ironia noble
en els teus poemes, l'ornat
que és la gràcia d'un poble
que pregona llibertat.

Exalces país i bandera
perquè ets un fill agraït
d'una pàtria encisera
que t'emplena de sentit.
Escrius amb llengua clara
com un mirall. Sempre avara
de bell sonors mots escrits
que molts volen emmudits.

Finalment, anomeno la dona
dels teus somnis. És l'Empar.
L'empara d'un llarg conviure
pel teu plor i el teu somriure.
Companya molt singular
Que en fa dir-te:

Enhorabona!
Sempre la teva amiga sincera
dels afers poètics,

On també hi és inclòs el meu marit:

MONTSERRAT BALAGUER TARIBÓ
GUSTAU GALIANO SOLER

COL·LABORACIONS

POESIA - LA NATURA

L'ombra ens dóna frescor,
L'olor a terra mullada
Ens conforta l'esperit.

Amb les fulles escampades
que, poc a poc, van caient.

Arrecerades a l'arbre,
noves vides van naixent.
La llum de l'alba domina,
ens conforta l'esperit
i alegra la nostra vida.

Formosa n'és la natura....
Papallones camperoles,
roques fermes escarxades
van agafant noves formes.

Grans muntanyes s'han format,
muntanyes meravelloses.

Tots nosaltres,caminants,
respectarem amb noblesa
aquesta joia vivent
que n'és la naturalesa.

EDEL TRONCHONI SAMPER

COL·LABORACIONS

LA JUSTÍCIA SEMPRE ÉS JOVE

Sr. JOAN CARULLA i FIGUERAS • Membre del Consell Consultiu del C.C. Lleidatà

Les lleis es fan velles, obsoletes.

Les lleis s'han d'adaptar a la Justícia i als temps contínuament.

Les lleis han de ser respectables per a ser respectades.

Les lleis han d'estar al dia com tota activitat humana i social.

Les lleis s'han de fer contrastades amb la pràctica i la ciutadania.

Les lleis s'han de fer de porta ampla per poder-hi entrar sense ajuda.

Les lleis han de ser redactades per aquells que han de complir-les i no pas per aquells que en viuen i/o les interpreten amb discordança.

Les lleis han d'orientar-se a la simplificació i al sentit natural.

Les lleis, si es fan complicades, són més fàcilment burlades.

Les lleis donen molta feina per tenir-les al dia.

Les lleis són difícils d'arrossegar, i encara més de canviar.

Les lleis necessiten gent molt treballadora, valenta i sàvia.

Les lleis no haurien d'atemorir la gent de bé, i sí la gent de mal.

Les lleis haurien de donar seguretat, tranquil·litat i satisfacció en complir-les fàcilment.

Les lleis naturals, com els Deu Manaments, s'haurien de tenir a la memòria i a la consciència als deu anys.

Les lleis no s'haurien de guarnir de tant barroquisme, per a lluïment d'erudits i refugi de tortuosos.

Les lleis decrets, ordenances, reglaments, normatives... quina llosa per al poble. L'any 1990, 36.000 folis (i per un altre costat 18.000 més) han vingut a augmentar el pes de la llosa. Ja preguntarem als tècnics i facultatius si sobren zeros.

A Houston, segons el Dr. Oró, hi havia poques lleis i menys ordenances, i tot rutllava bé...(potser hi ha més consciència ciutadana i facilitats per adquirir-la).

D'un viatge a Xauxa: "Regla d'or del bon governant": Que tothom faci el més convenient i beneficiós per a ell... però que es guardi de perjudicar altri o la Societat".

JOAN CARULLA

COL·LABORACIONS

APOLOGIA DEL CENTRE COMARCAL LLEIDATÀ

El Centre Lleidatà de Barcelona,
allà a la placa Universitat,
és un Centre que molt il·lusiona;
és un cos viu amb molta activitat.

Gent de moltes comarques lleidatanes
s'agrupen a fer petar la xerrada,
orgulloses de les ascendències
de sa Terra ferma tan estimada.

Molt ben organitzat i amb germanor,
tenen un oasi dintre la ciutat
on juguen i distreuen amb profusió
i recordant el terrer que han deixat.

Hi veig un ambient amb molta humanitat,
que en un temps tan materialista,
resulta ben difícil d'ésser trobat;
i aquí s'observa molt realista.

Socis hi ha que no són pas de Ponent,
però la camaraderia és bona
i és igual que en siguin del Conflent
com si en són vinguts d' Osona.

Jo ara he descobert aquest Centre
i lamento no haver sigut abans;
seré soci per poc temps, sense rastre,
puix que ja acumulo moltíssims anys.

NICOLAU VENDRELL

PROVERBIS, CONSELLS I FRASES DE PERSONATGES FAMOSOS

“S’ha dit amb raó que la multitud té molts caps, però cap cervell”

Antoine Rivarol
escriptor i polític francès 1753- 1810

“Sigues lent en fer amics, però constant en conservar-los”

Joan Lluís Vives
Filòsof i pedagog espanyol 1492 – 1540

“Guanyar un amic en un any és difícil; perdre’l en una hora és fàcil”

Proverbi xinès

“No sé que hi hagi al món paraules tan eficaces, ni oradors tan eloqüents com les llàgrimes”

Félix Lope de Vega
Escriptor espanyol 1562 – 1637

“El millor profeta del futur és el passat”

Lord Byron
poeta romàntic anglès 1788 – 1824

“Si no em deixen ser català, no sóc res”

Jordi Pujol i Soley
Expresident de la Generalitat de Catalunya

“Busca un amic sense defectes i et quedaràs sense amics”

Proverbi turc

“El bé mal adquirit no aprofita mai”

Plató
filòsof grec, 428 aC – 348 ac

“Els ulls no serveixen per a res a un cervell cec”

Proverbi àrab

Col·laboració de Ramon Serrano i Bonell

La Botigueta

Abric de llúdria pràcticament nou

Preu = 300 €
(negociable)

Poseu-vos en contacte amb el Sr. Armand Tràfach
tel móbil
630 259 744

La Cuina de Lleida

INGREDIENTS:

- *250 grs de bacallà dessalat*
- *2 carbassons mitjans*
- *1 ceba mitjana*
- *3 grans d'all*
- *Julivert*
- *50 g de formatge ratllat*

PREPARACIÓ

Primer esmicoleu el bacallà ja dessalat i fregiu-lo ben escorregut en una paella amb un raig d'oli. A mitja cocció, afegiu-hi una mica d'all i julivert trinxats i deixeu-ho coure tot junt uns minuts.

Paral·lelament, en una altra paella amb oli, sofregiu primer la ceba picada i, quan comenci a agafar color, els carbassons tallats a rodanxes primes o mitges rodanxes. Quan s'hagi evaporat l'aigua que desprenen els carbassons, integreu-hi el bacallà amb all i julivert, afegiu-hi un pessic de sal i pols de nou moscada i deixeu-ho fer fins que tot sigui ben cuit. Un cop llesta la preparació, passeu-la sense massa oli en una safata fonda que pugui anar al forn, espargiu una bona quantitat de formatge ratllat per sobre i gratineu-la fins que el formatge faci una crosta ben daurada.

BLAI I SOFIA · CONCESSIONARIS DEL BAR-CAFETERIA

Des del Bar-Cafeteria del Centre Comarcal Lleidatà volem exposar el que ens mou a millorar cada dia.

Creiem fermament a impulsar la gastronomia pròpia de la nostra terra catalana, apostant sempre per productes de qualitat, elaborats amb cura i professionalitat. Així dintre dels nostres objectius, hi ha oferir dia rere dia als nostres clients una cuina autòctona del nostre país, amb una millora constant de producte i servei, oferint-los un lloc on es pot gaudir, a través del menjar, d'un espai que compartim tots plegats.

El Bar-Cafeteria està obert cada dia des de les 12 hores a les 22 hores, excepte el dilluns que obre a les 15 hores i els dissabtes que està tancat. Els diumenges està obert. Oferim cada dia un menú de 9,00 EUROS.

(Veure full adjunt)

Evidentment també fem altres plats típics, caragols, etc., que sempre anunciem a la sala del propi Bar-Cafeteria

Us esperem

Amb el suport de:

Ajuntament de Barcelona
Relacions Ciutadanes
Districte de l'Eixample

Diputació de Lleida

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Ara Lleida

PATRONAT DE TURISME DE LLEIDA

PATRONAT DE PROMOCIÓ
ECONÒMICA DE LLEIDA

Lleida Qualitat